

TIDSSKRIFT FOR SØVÆSEN

WHY ARE THE USA AND CHINA AT ODDS IN THE WESTERN PACIFIC?

ETHICAL DEVELOPMENT FOR MID-CAREER LEADERS

FLÅDEN ANNO 2035

UDGIVET AF
SØE-LIEUTENANT-SELSKABET
SIDEN 1827

FORSIDE FOTO

Forsvarsgalleriet

*Seahawk på vej på patrulje fra
Esbern Snare i Guineabugten*

INDHOLD

---

05 Redaktørens spalte

42 Maritim bulletin

ARTIKLER

06 Flåden anno 2035

26 Why are the USA and China at odds in the western Pacific?

16 Ethical Development for Mid-Career Leaders

32 ”Danske” ubåde og ubådsesser under første verdenskrig.

BOGANMELDELSE

38 Frederik i Flåden:
Kronprins, konge og søofficer

40 U20: Ubåden som ændrede historiens gang

Fregatten Esbern Snare træner før udsendelse til Guineabugten

FOTO : Forsvargalleriet

TIDSSKRIFT FOR SØVÆSEN
Udgivet siden 1827
Udgives af
Søe-Lieutenant-Selskabet
Protector: H.K.H. Kronprins Frederik

FORMÅL

Ved udveksling af tanker,
anskuelser og oplysninger
at fremme de kundskaber,
som kan gavne dets medlemmer og
hermed det danske søværn.
Alt, hvad der direkte eller indirekte kan
bidrage til maritim og militær oplysning,
vil have tidskriftets interesse.

REDAKTØR

Niels Holland
Fællesvej 7
3600 Frederikssund
Tlf. 26 34 87 16
hollandniels@gmail.com

REDAKTIONSUDVALG

KA Torben Ørting Jørgensen
oerting@live.com
KK Gustav Lang
KK Brian Hvilstøj
brian@hvilstoj.dk
OK Magnus Krogsaard
KL Niels-Thomas Ackermann

EKSPEDITION

Søe-Lieutenant-Selskabet
Kommandantgården
Kastellet 13
2100 København
sls@sls1784.dk

GRAFISK DESIGNER
Ditte Stavski

TRYKKERI
Bording Danmark
www.bording.dk

INDHOLD

Atikler og indlæg der ønskes optaget i
tidskriftet bedes fremsendes elektronisk i
word-fil til hollandniels@gmail.com.

Bøger der ønskes omtalt eller anmeldt
sendes til redaktørens privatadresse.

Annoncer og individuelle
abonnementer tegnes ved
henvendelse til ekspeditionen.

De i tidsskriftet fremførte
synspunkter dækker ikke
nødvendigvis selskabets
med mindre dette er anført.

Eftertryk er tilladt med tydelig
kildeangivelse.

ISSN 0040-7186

REDAKTØRENS SPALTE

Chefredaktør
Niels Holland

H med årets første nummer af Tidsskrift for Søvæsen i tidsskriftets årgang nr. 193. Det er håbet at der også i år kan udkomme fire numre. Næste deadline er 30. juni.

Det russiske angreb på Ukraine, har fået de europæiske lande til at revurdere deres forsvarsbudgetter.

Blandt disse lande er Danmark, hvor de fleste partier er blevet enige om, at bevillingerne til forsvaret skal øges til 2 procent af BNP. I den forbindelse er en diskussion om det fremtidige forsvar og herunder søværn blevet yderligere relevant. Første artikel, der er skrevet af OK Jo-hannes Rieber, omhandler netop, hvordan flåden bør udvikles frem til 2035.

Dette nummers udenlandske bidrag er skrevet specifikt til TfS af to amerikanske professorer fra United States Naval War College (USNWC). Artiklen er ment til at give læseren et inddblik i den amerikanske tankegang omkring brug af etisk undervisning i deres udvikling af ledere.

Fra Johan Fritzen er der et indlæg om Kina og USA's kontroverser over Spratlyøerne og retten til fri passage. Endelig er der en historisk artikel samt to boganmeldelser.

Til slut vil jeg komme med den sædvanlige opfordring, SKRIV ARTIKLER TIL TfS! Der må være masser af emner der ønskes debatteret eller fortalt. Uddannelse, missionen i Guineabugten, kommende forsvarsforlig, miljøskibe med kanoner, hvad skal afløse Thetis-klassen? Skal vi uddanne officerer for efterfølgende at lade dem sejle rundt i miljøskibe og opmålingsfartøjer? Hvad sker der, hvis amerikanerne flytter skibe fra Atlanten til Stillehavet? Kunne Helge Ingstad ulykken ligeså godt være sket i Danmark? Hvad kan vi lære af krigen mellem Rusland og Ukraine?

TfS er en mulighed for at diskutere søværnet, dets fremtid og hvad søværnet har brug for. Diskussioner er lærrige, uden diskussionerne risikere søværnet, at stå med udstyr og skibe der ikke er optimalt. Det behøver ikke at være lange artikler, 3 – 4 sider evt. inklusiv et billede/figur er rigeligt.

De næste to deadlines er 30. juni 2022 og 30. september 2022.

Har I ideer så skriv. Det gør ikke ondt.
God læselyst.

FLÅDEN ANNO 2035

Af Johannes Riber

Analytiker ved Forsvarsakademiet. Han er uddannet flådeofficer og har en mastergrad i internationale sikkerhedsstudier fra University of Leicester. Han skriver en Ph.d. ved Københavns Universitet i flådestrategi og småstater.

Den nuværende konflikt med Rusland viser at den danske flåde har behov for at omstille sig. Der venter nye opgaver både i Østersøen, Arktis og i Fjernøsten Den 18. februar kom nyheden om, at Esbern Snare skal forlade Guineabugten og sejle retur til Danmark på grund af Ukrainekrisen og den generelle usikkerhed i Europa. Ud over at understrege den indbyggede fleksibilitet som maritime kapaciteter besidder, så giver beslutningen også en direkte anledning til at overveje om vi i flåden har det rette beredskab, de rigtige kapaciteter og den rette strategiske tænkning til at håndtere den virkelighed, der nu er en realitet.

Vi begynder at indse, at Danmark er meget mere end en søfartsnation, som tjener penge på verdenshandlen. At vi - og specielt Rigsfællesskabet - er et ørige, hvor behovet for at kunne hævde suveræniteten kun er blevet større. Den internationale orden, som definerer, hvordan havområder opdeles, er under stærkt pres fra både Rusland og Kina. Når Rusland påberåber sig unikke rettigheder i Azovhavet og Kina i det Øst- og Sydkinesiske Hav er det en direkte trussel mod både den frie bevaegelighed, danske rederier er afhængige af, og på sigt kan det underminere de internationale regler, der sikrer, at Rigsfællesskabets krav i Arktis respekteres. Vægten af den somilitære opgaveløsning forskyder sig mod den skarpere ende af opgavespektrummet skal vi igen til at forstå begreber som afskrækkelser, maritim magtudøvelse, maritim diplomati, flag wagging og gunboat diplomacy. Vi skal indse at flådens strategiske betydning for dansk sikkerhed er helt centralt fordi den kan bruges fleksibelt i hele konfliktspektret og forudsætningsløst indsættes, der hvor der er brug for den under udnyttelse af retten til fri sejlads. Noget de to søsterværn ikke kan bryste sig af. Det kræver dog at vi får gennemtænkt flådens rolle og funktion for de næste årtier og her er vi allerede bagud. For flåden har været nedprioriteret længe og der ligger et stort arbejde i at få den op på et niveau til at kunne bidrage i det nye europæiske sikkerhedsbillede. Den gode nyhed er at hvis viljen er der så kan det gøres og jeg vil i

denne artikel komme med forslag på både kort og lang sigt.

DANMARKS SIKKERHEDSPOLITISKE UDFORDRINGER

Dagens trusler mod danske maritime interesser er langt bredere end pirateri. Det danske bidrag til pirateribekæmpelsen i Adenbugten var naturligvis et produkt af øget maritim usikkerhed, men tilsvarende også et produkt af, at flåden i samme periode ikke havde andre og mere vigtige opgaver. Ser vi tilbage til tankerkrisen i den Persiske Golf i 1980'erne, modsatte sig den daværende borgerlige regering sig at udsende en korvet til at beskytte dansk skibs-fart. Den officielle forklaring var, at skibene ikke var beregnet til det. Det afholdt dog ikke et politisk flertal i at sende samme korvet afsted til samme område fire år senere i 1990 som en del af Operation Desert Shield/Storm. Den store forskel? At den Kolde Krig var afsluttet, og at Danmark bevægede sig mod en aktivistisk udenrigspolitik.

Denne aktivistiske udenrigspolitik involverede i de efterfølgende år specielt den danske hær og flyvevåben, og kun i mindre grad Søværnet, hvis primære internationale operationsområde rykkede til Middelhavet. Prioriteringen var delvis bestemt af, at Søværnet ikke havde modtaget sine nye fregatter, hvor de første blev bestilt i 2000 og skulle leveres senest fem år senere. Pirateribekæmpelsen i Adenbugten fra 2008 og frem var derfor et produkt af, at Søværnet endelig havde modtaget de første fregatter, alt imens andre dele af Forsvaret var engageret i Irak og Afghanistan, hvor Søværnet ikke kunne spille nogen rolle. Derudover havde det internationale samfund fået øjnene op for den økonomiske trussel som pirateriet udgjorde. Der var altså tale om, at Søværnet fik de rigtige skibe, på det rigtige tidspunkt, til den rigtige opgave. En opgave, der vel at mærke ikke krævede moderne våbensystemer.

Det er den analyse, som skal foretages igen, for tiderne er skiftet og dermed også opgaverne. Hvor den danske hær tidligere var det primære valg, når der skulle udsendes bidrag til verdens konfliktområder, så blev evakueringen af Kabul en symbolsk

markering af, at hæren allerede er begyndt at omstille sig til en sikkerhedspolitisk virkelighed, der for Danmark i høj grad handler om NATO's afskrækkelse af Rusland. Hæren er altså delvis på vej retur til den rolle, som den spillede under den Kolde Krig, dog med den store forskel, at det ikke længere skal foregå i Danmark og Nordtyskland, men nærmere i de baltiske lande og Polen.

Spørgsmålet er, om flåden skal begynde at kigge i samme retning, og hertil er svaret mere uklart. For selvom det er fristende at finde de gamle Kold Krigs-planer frem, så vil de ikke virke for det danske søværn i fremtiden. Ganske vist er Rusland tilbage som en væsentlig sikkerhedspolitisk spiller i Østersøen, men så stopper sammenligningen også. Den helt centrale ændring er nemlig, at EU og NATO har udvidet mod øst. Under den Kolde Krig var søværnets primære rolle at nedkæmpe Warszawa Pact-landenes flådeenheder, inden de nåede de danske kyster og stræder. I dag er den sømilitære opgave nærmest omvendt og handler om at sikre NATOs adgang til Østersøen i tilfælde af en konflikt i fx de baltiske lande. Søværnet skal altså ikke forhindre den russiske flåde i at komme ud, men derimod sikre, at NATO kan komme ind. Det kræver en helt anden flåde, end Danmark havde under den Kolde Krig.

Et andet område som har fået sikkerhedspolitisk fokus er Arktis. Når det gælder de internationale relationer i Arktis har klimaforandringerne haft en helt central rolle de seneste år. Danmark er igennem Rigsfællesskabet et ørige som strækker sig knap 4.000 km fra Bornholm til Nordvestgrønland - et territorium, der udgør verdens 15. største økonomiske zone til søs (fra Østersøen til Atlanterhavet til Polarhavet). Dertil skal vi lægge at Rigsfællesskabet i et sikkerhedspolitisk perspektiv er Nordamerikas tredje stat efter USA og Canada.

Selvom de arktiske kyststater, Rusland, Canada, USA, Norge og Rigsfællesskabet har en officielt samarbejdspolitik, har de samtidigt indset, at der er sket et skift mod militær konkurrence - med Rusland på den ene side og USA og delvist NATO på den anden. Hertil skal lægges bekymringen om fremtidig kinesisk indflydelse i regionen, hvilket USA vil sætte sig stærkt imod.

Igennem Rigsfællesskabet kommer Danmark derfor til at skulle overveje sin rolle i Arktis, ikke mindst til søs, hvor vi de kommende år vil se større militær tilstedeværelse fra kyststaterne såvel som civil aktivitet ikke mindst fiskebåde fra Europa, Latinamerika og Asien.

Hvordan skal Danmark sikre overvågning og kontrol af Grønlands økonomiske zone, når det fx gælder fiskeskibe? Det er ikke let - tænk på de nuværende udfordringer med hollandske fiskere i danske farvande, eller hvorledes f.eks. kinesiske fiskeskibe opererer i Det Sydkinesiske Hav eller ud for det afrikanske kontinent som eksempler på, hvor svært det er at håndhæve et lands suveræne rettigheder til havets ressourcer uden en form for tilstedeværelse og kontrol.

Oveni i denne aktivitet skal vi lægge den stigende russiske militære tilstedeværelse af ubåde, skibe og fly, hvilket vil afføde en amerikansk forventning om et minimum af dansk indsigt i, hvad der foregår både under, på og over vandet ved den grønlandske og færøske kyst. Har Danmark i dag reelt et beredskab, hvis der fx viser sig en formodet russisk ubåd i Nuukfjorden eller ud for Thorshavn? Det korte svar er nej. Tilsvarende kan siges om det grønlandske og færøske luftrum skulle det blive krænket af russiske fly.

Endnu en central sikkerhedsdynamik er Kinias voksende rolle som stormagt. Den er særlig interessant på det maritime område, ikke kun fordi den kinesiske flåde vokser i et ekstremt højt tempo, men fordi Kina udfordrer de folkeretslige principper, der gælder på havene. Det bedste eksempel herpå er de kinesiske krav i det Sydkinesiske Hav, som er uden internationalt fortilfælde. Her kræver Kina om ikke fuld suverænitet så i hvert fald et højt niveau af eksklusive rettigheder - man insisterer på ejerskab over ressourcerne i området og vil kunne bestemme, hvem som besejler dem. Og i det Østkinesiske Hav gør Kina tilsvarende krav. Det svarer til, at USA krævede suverænitet og eksklusive rettigheder til de tilhørende ressourcer i det Karibiske hav, eller at Italien krævede det i Middelhavet, når vi sammenligner kravene geografiske størrelse.

Den anden udfordring med Kina er landets fiskeflåde og dens betydning for illegalt fiskeri på globalt plan. Således er der allerede kinesiske fiskeskibe ved både Vestafrika og Sydamerika, og tal fra NGO'er tyder på, at kinesiske fiskere, fisker illegalt langt mere end nogen andre, vurderet ud fra den samlede kinesiske fangst. Hertil skal lægges, at den kinesiske fiskeflåde målt på sin tonnage er større end de efterfølgende ti lagt sammen. Kombineret med klimaforandringerne er det derfor kun et spørgsmål om tid, før kinesiske fiskere vil bevæge sig mod nogle af de rigeste fiskeområder - herunder Arktis.

Samlet set står Danmark derfor over for et helt

andet trusselbillede, end vi har været vant til, når det gælder alt lige fra sikkerheden i Østersøen og beskyttelse af Rigsfællesskabets interesser i Arktis til at sikre international orden, som den er defineret i FN's havretskonvention.

Fremtidens udfordringer er både større og mere komplekse for Søværnet, end de har været i hele det tyyende århundrede. Og hvor mange andre lande, inklusiv dem vi ofte sammenligner os med, er gået i gang med at revidere deres flåder, står Danmark nærmest bare på perronen og kigger på.

Danmarks maritime interesser har aldrig været større end de er i dag. Derfor er der et behov for at forstå, hvilke udfordringer, vi står overfor, og hvorledes vi vil håndtere dem. For vi er allerede nu bagud i vores udvikling sammenlignet med de fleste europæiske og asiatiske lande -store som små. Det er derfor tid til at få en klar strategi for, hvilken flåde Danmark behøver. Nok er vi ikke en militær stormagt, men når vi ser på vores søfart og vores geografiske og maritime udstrækning, bør Danmark i den grad være i den maritime superliga.

MARITIM DIPLOMATI

Begrebet maritim diplomati har ligget stillet i årtier primært af den årsag at der reelt kun har været en supermagt efter den Kolde Krig. Det er der ingen overraskelse i, da klassisk diplomati (som i sin kerne handler om vekselvirkningen mellem magt og forhandling) først er til stede og udvikler sig når der eksisterer to eller flere magtpoler.

Diplomatiske studier peger typisk på to ekstreme når det gælder betydningen af diplomati. Det ene (som nulpunkt) er Romerriget af den simple årsag at der reelt ikke var andre konkurrerende stater at forhandle med, og i den anden ende den europæiske koncert i 1800-tallet, hvor de europæiske stormagter forsøgte at holde en magtlige vægt i Europa efter Napoleonskrigene. Når magtkonkurrence opstår i det internationale system bliver diplomati helt central i opretholdelse af balance og stabilitet. En del heraf er maritim diplomati. Bare tænk på signalgivningen når en amerikansk hangarskibsgruppe transiterede Taiwan strædet i 1990'erne. Selv Danmark har bedrevet maritim diplomati. Flådens stærke involvering i anti-piratoperationerne i 00'erne havde en betydning for den indflydelse Danmark fik i FN og det arbejde som fokuserede på at styrke de internationale regler på området. Flådeoperationerne i Adenbugten handlede ikke kun om beskyttelse af den internationale skibsfart men også en mulighed for at kunne lægge politisk pres

i internationale organisationer og partnere. Det er denne logik som flåden skal tage med sig videre i en fremtidens flåde. Hvor binder vi flådens operationer sammen med en strategisk/politisk effekt eller (del)mål. Tilsvarende hvis der ikke er et klart definerede strategisk mål så skal man holde sig fra den, netop fordi der ingen politisk gevinst er. En fregat til Vestafrika giver næppe større politisk gevinst, hvorimod en fregat i Østersøen som en reaktion på Ruslands opførsel gør. Det er læren fra både missionen ved Vestafrika og de kommende missioner i Østersøen. Vi skal som flåde forstå vores strategiske/politiske rolle og netop pege på det unikke og fleksible politiske redskab flåden er. For at gøre det skal vi være klar i spytet på, hvor fremtidens politisk-strategiske mål ligger.

EN NY MARITIM VERDENSORDEN

Verdens transition fra en unipolar til en bi- eller tripolær er tydelig. USA har i årtier siddet på flådemagternes trone, men er samtidig i gang med at flytte sit fokus på Fjernøsten. Rusland har en officiel politik om at genetablere sig selv som verdens andenstørste flådemagt, der har betydet en massiv udvikling af ubåde og missilteknologi. Kina har en tilsvarende ambition om at blive en global flådemagt og er i dag den stærkeste flådemagt i det vestlige Stillehav.

Hvorledes reagerer andre stater på denne udvikling? Frankrig, Storbritannien og Japan har for længst anerkendt udviklingen, men samtidig ser vi også lande som Australien, Norge, Sydkorea investere massivt i lige præcis deres flåder. Selv Portugal, hvis flådeudvikling længe var sat på pause, har igangsat en massiv fornyelse. Internationalt er der altså en generel erkendelse af, at flåder i den nuværende tripolære verden er helt centrale for at beskytte staternes interesser, hvad end de måtte være. Fælles for disse investeringer er tosiden. Den ene side er ønsket om at indsamle informationer til søs, samt etablere en effektiv afskrækning med ubåde, den anden side at besidde langtrækkende skibe med tilsvarende langtrækkende våbensystemer. Dvs. overfladeenheder med strike kapacitet og areal air defence. Derfor er tiden også mere end moden til, at Danmark kommer i gang med sine flådestrategiske overvejelser, som kan opdeles i tre geografiske områder, Østersøen, Arktis og den globale scene.

ØSTERSØEN

Det helt centrale ved Østersøen er Ruslands rolle

i forhold til de baltiske lande. I et fremtidigt konfliktscenarie i Østersøen vil det være helt afgørende, at NATO kan fremføre forsyninger og forstærninger over havet til de baltiske lande. Her vil det ikke være den russiske østersøflåde, som vil være den store hovedpine, men derimod Ruslands evne til at kunne anvende langtrækkende missiler og fly kombineret med massiv minelægning til søs både i de danske stræder og ud for strategiske vigtige havne i Østersøen. Det vil være en helt central opgave fra dansk side at kunne forhindre minelægning i de danske stræder (udført af russiske ubåde og mindre civile fartøjer), men også at bidrage til, at truslen fra russiske fly og missiler kan undertrykkes. I den sammenhæng har den danske flåde nogle centrale mangler, først og fremmest omkring indhentningen af informationer og afskrækkelse. Siden afskaffelsen af ubådene i 2004 har Danmark manglet en efterretningsplatform, der i det skjulte kan indhente informationer i Østersøen. Med den nuværende teknologiske udvikling er vandsøjen det sidste gemmested for flådeoperationer i en verden hvor satellitter og droner kan opdage selv de mindste bevægelser i luften og på overfladen. En ubåd er derfor den eneste militære enhed som med en hvis sandsynlighed kan bevæge sig ind i Østersøen, under, fred, krise eller krig uden at blive opdaget. Noget hverken skibe eller fly kan i dag.

En ubåd er dermed ikke kun en vigtig efterretningsplatform, men har ved sin blotte tilstedeværelse en afskrækkende effekt. Placeringen af en ubåd i fx den vestlige Østersø vil med det samme indgå i russiske overvejelser om at gennemføre skjult minelægning i danske farvande, netop fordi russerne vil være bekymrede for at blive opdaget. Tilsvarende vil en ubåd være en af de få militære enheder, som vil kunne bevæge sig ind i Østersøen uden at skulle bekymre sig om den russiske fly- og missiltrussel. I tilfælde af en krisesituation i Østersøen vil der være et stort behov for at kunne hente informationer tæt på kysten uden at udsætte sig for en åbenbart russisk missiltrussel og uden at virke provokerende. En ubåd kan som en af de meget få teknologier opfylde begge områder.

Næste skridt er naturligvis, at det er i dansk interesse at kunne holde danske stræder åbne for den skibstrafik, vi gerne vil have igennem. Den danske flåde råder i dag over minerydningskapacitet, og en fortsat investering heri vil være helt centralt. Vi har fortsat behov for at kunne hævde vores historiske stræderegime, der regulerer modus for flådefartøjers sejlads gennem de danske stræder.

Endelig er der som nævnt den russiske missil- og luftrussel, og lige præcis på dette område har Rusland investeret massivt. Det er som nævnt ikke den russiske Østersøflåde, som vil kunne give NATO den store hovedpine, da den er relativ lille og vil være rimelig nem at lokalisere, men derimod de våbensystemer, som står på land, og som reelt kun kan modgås i en kombination af moderne luftforsvar og langtrækkende missiler, der kan ramme mål i land. Derfor er den nuværende danske overvejelse om at indkøbe langtrækkende missiler til landmål til fregatterne og F-35 kampfly utrolig vigtig. Den moderne søkrig i kystnære farvande bliver ikke udkämpet mellem orlogsskibe men ved at etablere sea control gennem langtrækkende strike våben fra land, fly og skibe. Derfor er løsningen ikke at genindføre mindre kampheder a la Willemoes eller Flyvefiskens klassen fordi søkrigen i Østersøen vil handle om at nedkæmpe russiske fly og landbaserede missilbatterier. Derimod er løsningen langtrækkende misselsystemer som han affyres fra danske farvande mod mål i f.eks. Kaliningrad Oblast støttet af fremskudte ubåde i Østersøen.

Kort sagt: En moderne dansk flåde, som i fremtiden skal kunne operere - og herunder støtte andre NATO-styrker i de baltiske lande, må frem for alt kunne sikre, at NATO kan besejle Østersøen gennem de danske stræder og samtidig bidrage til beskyttelse af skibe, når de har passeret. Det kræver, at man fastholder søværnets evne til at finde miner, får igangsat indkøb af langtrækkende strike missiler og - mere kontroversielt - at Danmark igen indfører ubåde som en helt central teknologi til fremtiden.

ARKTIS

Rigsfællesskabets betydning for dansk sikkerhed er vokset de seneste år på baggrund af en kombination af klimaforandringer og jagten på naturressourcer. Som tidligere nævnt er Rigsfælleskabet, i et militærstrategisk perspektiv, det tredje nordamerikanske land efter Canada og USA. Det sagt, og uagtet at vi ser en militæroprustning i det arktiske område, så er den reelt ikke nogen større militærtrussel mod Rigsfælleskabets integritet, fordi Rigsfællesskabet er en del af NATO.

Det betyder, at Danmark skal fokusere på to områder, når det gælder flåden. Den ene del handler om suverænitet og overvågning af fx russiske skibe, ubåde og fly i og omkring Grønland og Færøerne. Den anden del er at beskytte de økonomiske inte-

resser, specielt inden for fiskeri, som de to rigsdele har. Sidstnævnte er en gammel og velkendt opgave for søværnet og løses allerede i dag i samarbejde med grønlandske og færøske myndigheder. Så på den korte tidshorisont er spørgsmålet mere, om søværnet er rustet til den suverænitetsopgave, som kræves af Danmark fra USA og NATO, ikke mindst i GIUK-gabet (havområdet fra Grønland over Island til Storbritannien).

Der er nemlig en stigende forventning om, at Danmark bidrager til sikkerheden i Arktis, og her kan søværnet i samsplil med Flyvevåbnet spille en helt central rolle. For hvad gør Danmark, når eller hvis vi i lighed med Sverige opdager en russisk ubåd i en grønlandsk skærgård? Det korte svar pt. er ingenting. De danske overvågningsfly er nemlig ikke udrustede til at finde ubåde og er generelt mere designet til at lokalisere olieforurening og nødstedte til søs end at udføre egentlig militær informationsindhentning, som kræver en helt anden form for udveksling af informationer og sensorer.

Rigsfælleskabet har behov for overvågningsfly på linje med Norge, der i en årrække har forstået vigtigheden af at vide, hvad der bevæger sig i norske farvande, hvorfor Norge også har indkøbt de nyeste militære overvågningsfly af USA. Hertil kan vi lægge en tilsvarende mangel på overvågning af luftrummet og de udfordringer, det danske flyvevåben oplever her. Der er ingen forventning om, at Danmark på noget tidspunkt vil kunne overvåge hele det havområde, som Arktis dækker. Der er dog en forventning om, at Danmark kan bidrage til det, og her er løsningen ikke at anvende de fregatter, vi har i dag. Dels har de svært ved at sejle i isfyldte farvande, dels kan de af gode grunde ikke være flere steder på samme tid. Løsningen vil være todelt, nemlig at fastholde evnen til at sejle med inspektionskibe og fartøjer, som vi allerede gør i dag, investere massivt i moderne maritime overvågningsfly samt i lighed med Østersøen at genoverveje ubåden og forøge antallet af fregatter.

Ubådsteknologien har de sidste tyve år udviklet sig med lynets hast. Det betyder at mindre konventionelle ubåde nu kan sejle i det arktiske område, fordi udviklingen af batterier og såkaldt Air Independent Propulsion (AIP) betyder, at også mindre ubåde nu kan være neddykket meget længere. Derfor ser vi også, at lande som Tyskland, Italien og Norge investerer i netop denne type ubåde, fordi de kan operere kystnært i op til to uger uden at skulle gå til overfladen, hvad der betyder at man kan anvende dem i Nordatlanten, som blandt an-

det Italien har afprøvet med stor succes. Ubåden vil have en række fordele: Den vil kunne være i et område i flere uger af gangen; den er designet til at finde både skibe og andre ubåde; og den kan - hvad der er unikt - netop gøre det skjult. Dertil skal lægges, at der er en klar forventning fra vores allierede at vi kan bidrage til overvågningen under og på vandet i GIUK gabet specielt i det område tæt ved den grønlandske kyst. En opgave en ubåd kan løse langt bedre end skibe på overfladen som netop har det svært ved at overvåge aktiviteter under vandet i længere tid. For vi skal huske at Rigsfællesskabet er i den amerikanske sikkerhedspolitiske baghav. Det betyder at hvis Danmark ikke er en seriøs sikkerhedspolitisk spiller så vil amerikanerne gøre præcis hvad det passer dem uden nogen form for dialog med København.

DEN GLOBALE SCENE

Den tredje centrale udfordring er den internationale orden til søs. FN's havretskonvention har i årtier sikret, at stater (og specielt store stater) ikke har følt sig fristet til at udnytte de økonomiske muligheder til søs på bekostning af de mindre stater. Der er i dag en forandring undervejs. Stater som Rusland og Kina udfordrer netop i disse år sådanne ordensprincipper på bekostning af mindre stater. I Azovhavet går det ud over Ukraine, mens det i Det Sydkinesiske Hav rammer lande såsom Filippinerne, Indonesien og Vietnam for blot at nævne tre.

Men det er netop disse ordensprincipper, som sikrer den frie bevægelighed til søs for den danske skibsfart, og som tilsvarende sikrer, at de økonomiske ressourcer i Arktis ikke tilfalder den stærkeste. Det er altså principper, som i den grad er i dansk interesse, og hvorfor også andre vestlige lande netop besejler områder, som det Sydkinesiske Hav, med krigsskibe for at sikre, at havretskonventionen overholderes også i fremtiden.

At Danmark ikke bidrager til netop denne type operationer har sandsynligvis flere grunde. Den ene handler om, hvad en kinesisk reaktion kan blive, hvis der sejler en dansk fregat gennem det Sydkinesiske Hav. Den anden er en politisk blindhed for, hvorfor det er vigtigt for Danmark at bakke op omkring disse ordensprincipper, vel at mærke i samarbejde med vores tætte allierede. For når det kommer til det maritime miljø, har Danmark enorme interesser og derfor også en stærk interesse i at modgå, stater der udfordrer de ordensprincipper, vi er blevet enige om. Lige præcis her er den danske flåde allerede udrustet til at deltage med

sine fregatter og ville allerede i dag kunne sejle til Fjernøsten. Så når statsminister Mette Frederiksen den 29. oktober ved sin tale ved Udenrigspolitisk Selskab påpegede de sikkerhedspolitiske udfordringer der er i Fjernøsten, så er flåden det eneste militær-diplomatiske virkemiddel Danmark har at sende ud i verdenen. Danmark skal derfor begynne at (gen)opdage maritim diplomati og forstå den tætte forbindelse mellem udsendelse af et krigsskib til et område og den politiske og diplomatisk værdi det kan have. Opgaven her vil også stille krav om flere moderne kampenheder som kan deployere globalt.

FREMTIDENS DANSKE FLÅDE

Hvis den danske flåde skal være relevant i fremtiden, kræver det en større og mere kompliceret omstilling. Ideen om at have en monoton flåde designet til én primær opgave må nødvendigvis forlades. Danmark kan ikke nøjes med at have en flåde til ”kun” territorialsvar eller ”kun” til udsendelse globalt. For første gang skal vi definere en polytonisk flåde, der reelt evner at dække opgaver i flere forskellige geografier alt efter temperaturen i det internationale system. Danmark skal derfor på den ene side kunne afskrække en maritim trussel i Østersøen, overvåge og hævde suverænitet i Arktis, bevare vores alliancebånd og endelig støtte de internationale ordensprincipper på verdenshavene. Det betyder at fremtidens enheder skal være geografiske fleksible og udrustet til at kunne deltag i hele konfliktspektrum. Dermed er ideen med et multirolle patruljeskib til både civile og militære opgaver også skudt helt ved siden af da sådan et skib reelt ikke vil have nogen sømilitær funktion i fremtiden. Fremtiden mantra er multigeografisk ikke multirolle.

Den første er investering i langtrækende landmålsmissiler. De er helt centrale, hvis Danmark på nogen måde skal kunne bidrage til, at NATO skal kunne besejle Østersøen under en krise. Tiden hvor flåder er alene, når de mødes i ”små” havområder såsom Østersøen er forbi, da den teknologiske udvikling har gjort det muligt fra land at anvende de våbensystemer, som tidligere var ombord på skibene. I et fremtidigt krisescenarie vil Rusland ikke (modsat NATO) have behov for at have en stor flåde i Østersøen, da de nuværende våbensystemer fra land kan ramme NATO-mål til sós. Således vil et russisk flådefokus når det gælder Østersøen være rettet mod at kunne lægge miner og besejle området med egne ubåde støttet med en effektiv missil-

trussel fra fly og landbatterier.

Så udover langtrækende landmålsmissiler og fortsat investering i evnen at rydde miner til sós, mangler Danmark altså de ubåde, man afskaffede i 2004. Det er en helt kritisk mangel og reelt er Danmark det eneste land med en moderne flåde, som ikke har ubåde i værkøjskassen. Derfor er det på høje tid at genoverveje investeringen, og forstå hvorfor bl.a. Norge har bestilt nye ubåde i Tyskland. Nemlig fordi moderne konventionelle ubåde er en særdeles fleksibel platform, som kan anvendes i flere geografier (ligesom fregatterne), og som i en dansk kontekst vil være lige så efterspurgt i Arktis som i Østersøen.

For når det kommer til Arktis, er information en central mangel. Både civile og militære aktiviteter stiger år for år. Derfor bør Danmark igen kigge mod Norge og deres investeringer i maritime overvågningsfly (P-8), der er af en helt anden kaliber end dem, Danmark anvender. De norske er nemlig designet til opgaven - mens Danmark anvender civilt ombyggede fly, der giver en række væsentlige begrænsninger. Dertil er der et helt centralt behov for at kunne overvåge dele af Arktis fra under vandet og i det skjulte netop for at få et mere retvisende billede af de mangeartede aktiviteter, vi allerede i dag ved finder sted. Ubåde vil lade os overvåge og indsamle information af udpegede havområder i længere perioder. Endelig vil det betyde, at Danmark vil kunne give et væsentligt bidrag til NATOs overvågning af GIUK-gabet, som er helt centralet i NATOs strategiske planer. En fremtidig investering i ubåde handler derfor ikke kun om dansk suverænitet i Østersøen og Arktis, men altså i lige så høj grad om at kunne bidrage i de geopolitiske områder, som NATO finder vigtige, og som samtidigt er en del af dansk eller Rigsfællesskabet farvande.

Når det gælder om at bidrage til den internationale orden, er den danske flåde reelt allerede godt på vej, fordi man har skibene og ”kun” mangler den udrustning, som gør, at vi vil kunne blive inviteret med vores alliancepartnere såsom Storbritannien. Derfor er det helt centralt, at de planer, der ligger for at styrke skibenes luft- og ubådsforsvar, også gennemføres. For vi kunne sagtens drage til Fjernøsten i morgen for at sende et politisk signal om, at Danmark ikke anerkender de krav, Kina gør gældende i det Sydkinesiske Hav. Men den politiske virkelighed er også sådan, at skulle Danmark gøre dette alene, så vil risikoen for en politisk kinesisk reaktion være stor. Gør vi det derimod sammen

med lande som Storbritannien, Holland, Frankrig og/eller Tyskland så vil den politiske omkostning være mindre. Det kræver blot at vores alliancepartnere finder vores skibe egnet til at indgå i deres missioner. Derfor er det på høje tid at de danske fregatter blive udrustet til det de reelt blev bygget til.

Det store spørgsmål er så, hvorledes vi får sådan en plan rullet ud. For det første skal vi erkende at ideen bag multirolle patruljeskibet er skudt ved siden af og bør stoppes. Det er der flere grunde til. Som jeg nævnte tidligere skal søværnet fokusere på hele konfliktspektret og været udrustet og trænet til en symmetrisk kamp til søs. Dermed skal vi også overveje om der er opgaver som kan løftes af andre. Der er reelt ingen grund til at miljøberedskabet ligger i søværnet. Det kræver ingen militær uddannelse at samle olie op. Derfor kan den opgave lige så vel løftes af civile skibsførere og matroser i lighed med lodsvæsnets og hensigtsmæssigt placeres under Beredskabsstyrelsen, der i øvrigt har ansvaret for opgaven ved kysterne. Tilsvarende skal vi spørge os selv om det er søværnets opgave at udføre søopmåling. Det klare svar er nej. Der er altså opgaver i søværnet som sagtens kan løftes af civil uddannede søfolk. I stedet bør der udvikles en kompetent klasse af mindre kampenheder, der kan løfte opgaven med at hævde det historiske danske stræderegime i stedet for den nuværende ide om et multirolle patruljeskib.

At søværnet stadig higer efter de civile opgaver (eksemplificeret ved indkøbet af de nye patruljeskibe) skyldes at vi stadig hænger i tankegangen fra 1990'erne, og troen på at vi ”behøver” de civile opgaver for at kunne bevare søværnets raison d'être. Det er helt misforstået. Om noget så behøver søværnet at komme af med de civile opgaver. For søværnets raison d'être bør til enhver tid være at kunne bidrage til dansk militær-politisk strategi til søs. Intet andet.

Det leder så til hvordan vi kan få genindført ubåden i søværnet. Kigger vi til Norge som har be-

stilt nye ubåde i Tyskland, så går der cirka ti år fra bestilling til levering. Det er utrolig lang tid men omvendt giver det muligheden for at kunne fordele udgiften over flere forsvarsforlig. Den største udfordring er derimod hvad vi gør indtil da. For vi har stadig ansatte i søværnet som sejlede ubåde i begyndelsen af 00'erne og det vil være helt oplagt at trække på dem. Derfor skal Danmark også se efter en ”Kronborg” løsning hvor vi lejer/leaser en eller to ubåde. Her vil det være oplagt at koble sig på det tysk-norske ubådsprojekt. Delvis fordi vi herved kan blive en del af den logistiske struktur som allerede er på plads i Norge og Tyskland, delvis fordi Danmark med sandsynlighed vil kunne lease en tysk ubåd af 212 klassen indtil man får sin egen. Herved vil vi have mulighed for at trække på tyske uddannelsesstruktur uden at skulle til at bygge det hele op selv. Det vil give flåden ro til at få genopbygget viden og færdigheder inden for ubådsoperatio-ner i tæt samarbejde med specielt Tyskland.

FLÅDEN ANNO 2035

Jeg har forsøgt at give et bud på hvor jeg mener flåden bør udvikle sig imod de næste 15 år. Jeg er meget vel klar over at ud over de forslag, så står flådens skibe også over for en udskiftning af flere skibsklasser. Det sagt så kigger flåden ind i en brydningstid ikke set siden murens fald. Dengang var bekymringen, at søværnet skulle udvikle sig til en national kystvagt fordi freden var brudt ud i Europa. Ud af den bekymring voksede ideen om den ”globale patrulje” og heraf kom de fleksible støtteskibe og fregatterne som et snarrådigt og dygtigt alternativt. I dag bør bekymringen være lige omvendt. At søværnet for sent får omstillet sig til den nye verdensorden og vi erkender at vores raison d'être ikke længere ligger i ”den globale patrulje” men i den maritime del af det militær-strategiske spektrum af dansk sikkerhedspolitik om det så er i Østersøen, Arktis eller på den globale scene. Lad os få gang i debatten om en relevant dansk flåde! Det haster.■

Naval Team Denmark™

– more than an export club

Flexible solutions for smart navies

TERMA®

Wärtsilä Lyngso Marine A/S

SAAB

NDI NORDIC DEFENCE INDUSTRIES A/S

LOGIMATIC
Integrating knowledge and technology

OMT

TENCATE

DESMI

IFAD

COPENHAGEN GROUP

THALES

Building a future we can all trust

WEIBEL

DOPPLER RADARS

TELEDYNE RESON
Everywhereyoulook

CST

Pro-Safe
www.pro-safe.dk
BOATS • SAFETY • DIVE

SEALEGS®
BE AMPHIBIOUS

ROHDE & SCHWARZ

BLUNOX
NEXT GENERATION NOX REDUCTION

SYSTEMATIC

SA
SA GROUP

RiskIntelligence

BRUHN NEWTECH
LIFE SAVING SOFTWARE SOLUTIONS

DC
SUPPLY
Custom built military containers

SH DEFENCE

EMERSON

MAN
MAN Energy Solutions

DNV

AFFILIATED MEMBER

LOCKHEED MARTIN

AFFILIATED MEMBER

Raytheon
Technologies

50 countries across the globe protect their populations with Thales technologies

Search: Thalesgroup

ETHICAL DEVELOPMENT FOR MID-CAREER LEADERS

— Moral Perspective Sorter as
a Teaching Tool

PROLOG

Hvad du kommer til at læse herunder, kære læser, er en artikel skrevet specifikt til Tfs af to amerikanske professorer fra United States Naval War College (USNWC). Det er ment til at give dig et indblik i den amerikanske tankegang omkring brug af etisk undervisning i deres udvikling af ledere. USNWC har såvel nationale som internationale programmer, og er i USA en anerkendt højere læreanstalt. USA's nuværende Chairman og the Joint Chiefs of Staff, General Mark A. Milley, gik selv på USNWC. Under mit eget ophold på USNWC briefede General Milley af flere omgange og omtalte sin egen tid på USNWC som noget af det bedste uddannelse, han har modtaget. Anerkendelsen beror bl.a. på den, i amerikansk kontekst, innovative og værnsfælles tilgang, der undervises efter.

Professorerne skriver herunder om det etiske udgangspunkt for undervisning i faget *Leadership in Profession of Arms* (LPA), som hurtigt har vundet indpas i undervisningen. Programmet ligger under College for Leadership and Ethics, som de forgangne år generelt har øget sin indflydelse på USNWC. Dette kan ses som et udtryk for den amerikanske ændrede tilgang mod en mere etisk anskuelse mod saten historisk bunden doktrinær ledelsesudøvelse. Jeg håber, at artiklen vil bibringe dig indsigt og evt. inspiration.

Hovedforfatteren er Dr. Pauline Shanks Kaurin, som er James B Stockdale Chair in Professional Military Ethics and Professor ved USNWC. Hun er værd at google, såfremt du vil vide mere.

God læselyst!
OK Magnus Krogsgaard

INTRODUCTION

Ft. Hood. Ft Leonard. Eddie Gallagher. *USS Theodore Roosevelt*. In the wake of each new military controversy, questions emerge followed by calls for better ethics education and training in the military: these incidents are seen as evidence that such educational efforts have been lacking or ineffective. This dynamic raises interesting questions

about how one teaches ethics, especially beyond the initial training and character development that is appropriate for junior levels at the beginning of a military career. **How does one approach teaching ethics (as opposed to personal morality or virtue) within the context of a leader development course for war college students who are roughly mid-career?** How does one also do this considering that some students will have little or no exposure to ethics (especially philosophical ethics) as a part of their academic studies? Additionally, there consider as an example the US Navy's history and perspectives on the issue: *“Despite the crucial role that ethics plays in the naval profession, the Navy’s predominant, decades-long approach to considering ethics has been legalistic, emphasizing rule-based compliance (in other words, failure avoidance) rather than independent decision making based on personal values.”¹*

The College of Leadership and Ethics at the US Naval War College in Rhode Island has developed an approach to teaching philosophical ethics within the context of leader development, which provides interesting insights into teaching ethics in a leadership context more broadly. Our students are typically roughly mid-career and senior-level military and civilian leadership within the national security community, as well as international students from over 130 countries who spend 10 months in residence taking four core courses, including our Leadership and the Profession of Arms (LPA). The LPA course was developed based upon elective material that had been taught in CLE and its predecessor department and was taught for the first time in 2018. It is now a 2-credit course taught in every 10-week session (three times an academic year.) The decision to offer the course is based on the desire to move away from the dominant rule-based approach of the US Navy, and arguably of the entire US national security establishment.

In the interest of making sure the course truly focused on ethics, as “the study or reflection upon moral belief, moral systems and moral practices” and not simply morality, we needed a place to begin learning and conversation.² Of particular con-

cern is the lack of academic exposure or uneven exposure to the topic which is common with some PME (Professional Military Education) students who come from a wide variety of backgrounds and experiences.

Accordingly, we decided to approach the teaching of ethics through moral lenses as a metaphor for different moral perspectives, which we would assess through a Moral Sorter (MPS) instrument developed specifically for this course. This instrument is used as a teaching tool to evaluate and think about ethical questions, diversity/inclusion of various viewpoints amidst both the mental and environmental complexity that characterizes the current national security context. This approach is also the most consistent with the LPA course as a leader development course, rather than representing a particular academic discipline; it provides students a concrete way to engage in ethical reflection and discussion. The Moral Sorter helps students see where they were in relation to other views in the ethical landscape. The MPS and the analogy of moral lenses gives them the language for many ideas that they are intuitively familiar with, but may not explicitly recognize, as well as giving them language to engage with others in discussion.

In this article, we detail our specific approach. First, we discuss teaching ethics in the context of leader development; second, we give more detail on the Moral Perspective Sorter (MPS); third, we use the Kolb learning cycle to show how we engage in lectures, readings and application in the seminar format to generate ethical reflection as an experience; fourth, we discuss various exercises and cases we use as an application and ethical reflection experience to directly engage the four moral perspectives; fifth, we discuss how we continue this work throughout the course by pulling the threads of the moral perspectives throughout the rest of the course to integrate ethics into the other course content (especially decision making, perspective taking, organizational culture); finally, we briefly note some of our initial student outcomes, considerations for ethics teaching and the future of this course.

1. ETHICS IN LEADER DEVELOPMENT

As noted above, CLE is a department within the US Naval War College as a learning community of military and civilian leaders taught by a mix of civilians and military, academics and practitioners.³ The Leadership and Profession of Arms course had its initial run during fall of 2018 based upon

prior elective material drawn from moral philosophy, critical thinking, mental complexity, decision making and self-awareness.

To facilitate students' growth as global leaders in the profession of arms, CLE encourages students to focus on themselves as leaders, reflect on past performance, examine personal strengths and weaknesses, develop new competences, and strengthen their personal character.⁴ It also calls on students to consider core values like honor, courage and commitment (in peacetime and war) and how to instill these values in every Sailor and Soldier in their command. Emphasizing the human aspect of leadership and ethics -- versus compliance-driven leadership and ethics -- creates a critical foundation of awareness and understanding, enabling continued personal growth and development leading to high degrees of competence and character.⁵

In addition to the above understanding of leader development, CLE has an educational approach that is developmental following the work of Robert Keegan around mental complexity stages, and focusing on coaching through personality assessments and self-awareness for a 'one size fits one' experience for each leader at their level.⁶ For LPA that involves an intermediate course and a senior course, which focuses on the environmental complex environments of contemporary and future conflict/warfare/national security.

Since its inception, the challenge has been to determine where ethics fit into this picture and how best to engage in ethical reflection and development with our students. The Admiral James B. Stockdale Chair in Professional Military Ethics (a named chair traditionally occupied by an academic moral philosopher specializing in military ethics) plays a central role in integration of ethics across the entire war college as well as within CLE; this faculty member is designed to be ethics leader and subject matter expert on curriculum and leader development. Due to this, our approach relative to this course has become one of ethical, rather than just moral leadership.⁷

It was important to consider how we bring ethics into the course an accessible way, furthering leader development appropriate for the level of the students; largely individually focused on them as leaders in the intermediate (ILC) course and as leaders of organizations in the senior (SLC) course. To achieve this, we the four moral perspectives (Virtue, Rules/Duty, Consequences and Care) with

the MPS sorter as the teaching tool. This assessment was then paired with a subject matter lecture from the Stockdale Chair using the *USS Theodore Roosevelt* case, along with readings, seminar discussions - augmented by discussion boards outside of class time - and practical applications, case and scenarios that would serve to give experience and practice at ethical reflection within an active learning environment.

2. THE MORAL PERSPECTIVE SORTER

Where do I begin? That is the challenge with every newcomer to the field of philosophy and ethics. From the novice perspective, they often see too many philosophers arguing too many different and sometimes overlapping points and ideas. Beginners need a firm foundation. The MPS focuses on four major moral perspectives; from there, new learners can begin to navigate the larger field of ethical perspectives. This moral sorter is designed to help students see how they think about moral questions outside of self-help, slogans, pop culture characterizations where morality is simply a matter of what an individual thinks is right or wrong. This allows students to locate themselves within four of the major moral perspectives that undergird academic discussions of moral philosophy and ethics; this brings in some academic and intellectual rigor to the discussions beyond questions of character development that many military members have already had.

The Moral Perspectives Sorter (MPS) is a 12-question, multiple-choice instrument. We deliver it using online survey software (Verint EFM). For each question, participants are told to select “the best” of four answers. What they may not realize is that the four choices consist of a *virtue ethics* response, and *duty ethics* response, a *consequentialist ethics* response, and a *care ethics* response. The survey software randomizes the four choices for each question. The survey results are then downloaded into an Excel spreadsheet and the responses concatenated. Students receive their results in a report table like the following:

For this example(figure 1), the student would get

feedback along the lines of, “Your responses fell in the *Virtue* and *Duty Ethics* categories. These may be your go-to moral perspectives for ethical decision-making.” Thus, from the very beginning, instead of studying Aristotle, David Hume, Immanuel Kant, John Stuart Mill, Jeremy Betham, Nel Noddings, Carol Gilligan, and the seemingly unending list of ethicists, we focus students on four major moral viewpoints: *virtue ethics*, *duty ethics*, *consequentialist ethics*, and *care ethics*. It is important to note that we use the MPS as a teaching tool. It was not designed to be a self-awareness instrument; the MPS was never tested for validity and reliability. Instead, it bins the broad field of ethics into four categories, narrowing the broad field of ethics down to four.

There are a few assumptions behind our use of the Moral Perspectives Sorter. First, we assume students are taking the survey instrument seriously as opposed to answering “C” for every question. Second, we assume students are novices in the field of philosophy. If they already have a grasp of one or more of the four major perspectives, they could easily “spin” the results to whatever they wanted. Third, the goal is to help students focus on which perspectives they frequently use and which they may not be considering. With only 12 questions, we consider perspectives that get two or fewer hits as insignificant. Instead, we want the novice student to focus their attention on perspectives that get the highest scores (e.g., 3 or more). The thought is that those perspectives with higher scores will resonate better with the student, making those perspectives easier to understand.

With an awareness of their preferred perspectives, we then challenge students to explore their non-preferred perspectives using the following reasoning. We ask students to imagine that they are a traffic accident investigator in a town with a four-way intersection notorious for accidents. It seems there is a major crash in this intersection every other day! Fortunately, someone placed a traffic camera on the north side of the intersection, and they (as accident investigators) have access to all its footage. Unfortunately, this single perspective

VIRTUE ETHICS	DUTY ETHICS	CONSEQUENTIALIST ETHICS	ETHICS OF CARE
6	6	0	0

Figur 1

does not always cover the details they need to make an accurate claim in every situation as to who is at fault. Ah, but someone else put traffic cameras on the south, east, and west sides of the intersection! Which camera or cameras would they like access to when adjudicating a traffic accident? The brighter students quickly shout out they want access to all four cameras. Others quickly agree.

At this point, we turn to their MPS results. Each perspective offers a different view of a given situation. In the case of the example shown earlier, this traffic accident investigator was likely adjudicating accidents using only two of the cameras available. With this analogy, students quickly grasp the utility of learning a moral perspective they may not be considering. However, not all students are novices when it comes to moral philosophies, and we get about 20 percent of students whose scores are evenly distributed (e.g., 3-3-3-3, 3-4-3-2, etc.). For those students, rather than highlighting what may be their “go-to” perspectives for moral reasoning, we state, “*Your responses fell evenly across all four categories. This may indicate a balanced approach when making ethical decisions.*”

In sum, we use the MPS as a teaching tool, not a self-awareness instrument. The goal of the MPS is for our students to establish a foundation of four major moral perspectives as they begin to grasp the concepts needed to be ethical leaders in the Profession of Arms. The results of this tool then get worked into the ethical reflection process, rooted in the Kolb learning cycle as discussed below.

3. ETHICAL REFLECTION PROCESS

The Kolb learning cycle focuses on experience and reflection on experience, conceptualization/conclusions drawn from that reflection and then application and experimentation based upon the earlier parts of the cycle.⁸ To adapt this model to our context, we had to consider what counts as experience. We concluded that their prior career experiences, readings/new material and perspectives, cases, engagement with other students were all experiences to be reflected upon, conceptualized and then experimented with in the next lesson throughout the core. This involves guided reflection and discussion rather than a briefing from a SME (Subject Matter Expert) in each section - there are limited SMEs so the faculty learn to be facilitators and coaches rather than the Sage on the Stage lecturing in a traditional manner.

Due to this approach, we did need a more tradi-

tional lecture from the Stockdale Chair to give an overview and expertise after students engaged the assigned readings on each of the views; originally this was in person with live question and answer, but now we flip the script and have them watch a recorded lecture in advance with live question and answer in person with the SME. We also decided that this lecture would benefit from using a case to walk through application of each lens and how it looks from that point of view, *not* what the right answer is. The focus here is the deliberation process of desire/belief -> deliberation about alternatives -> choice -> action -> reflection on outcomes from loops back to the first stage of the next decision. We use the Crozier case quite intentionally since we don't know as much about the deliberation process as a historical case which is documented and fleshed out (like My Lai from Vietnam); the students can use both cognitive and affective empathy and moral imagination to really reflect upon the deliberation stage of the process which is critical for good moral judgment, which is necessary to continue developing in leaders regardless of the stage of career.

This process is different than the conventional case study approaches which tend to focus on the choice and actions piece of the deliberation model. Often the discussion is either a) x should have done y instead of z/I would have done x (what was done in the case) or b) the right decision was y because of....1 and 2. Instead, viewing it through the four moral lenses we can focus on the process of deliberation that precedes the decision making and focus on decision making not as a pre-form process or checklist - common in the military - but as a reflective, iterative process with different ways of approach. (Diversity!) How do the four lenses shape how one goes about the deliberation process, what one sees and gives priority to, how one weighs competing issues and finally, how this deliberation process looks to others using a different lens?

In addition, we have a question-and-answer discussion for students to probe views, get clarification from the SME to acquire a basic working understanding of each view enough to apply or work with in class with instructors, who are not SME's in philosophical ethics, but who have had the benefit of faculty development on the topic. The point is to model, to have the students engage in and have the experience of ethical reflection and questioning that they will also practice in seminar discussion, on discussion boards outside of the class and on more formal writing assignments. The MPS, lectu-

re, questions and answer discussion, then use of cases and exercises throughout the term is designed to give this experience which then they can reflect upon, derive lessons and insights from and then repeat.

This approach of *doing ethics* (as opposed to just *talking about ethics*) is designed to be a continual practice and process, not a one-time activity with one case and then move onto the next module. In the first version of the course, each module (including ethics) was essentially a stand-alone lesson; early on that was problematic since we did not do the ethics module until near the end and was not integrated with the rest of the course. In 2019 we moved the ethics content much earlier in the course and began trying to find an assessment instrument to use so students could see different moral views. The existing ones all had various issues (age, cost) so we opted to develop our own.

4. PRACTICE

Halpern and Hakel highlight “what learners do determines what and how much is learned, how well it will be remembered, and the conditions under which it will be recalled”⁹ (2003, 41). Said differently, getting students active as they apply new concepts helps to cement the learning. That is where the Four Corners exercise comes in.

This is a two-part exercise that takes advantage of the typical four-walled classroom. We put students on a short break after covering the lecture portion of the four major moral perspectives lesson. During the break, we tape signs in each of the four corners of the room labeled Virtue Ethics, Duty Ethics, Consequentialist Ethics, and Care Ethics. When students come back from the break, the lesson resumes with the reading of a scenario requiring a moral judgment, typically a moral dilemma where it is genuinely unclear (or there is reasonable disagreement about) what the right thing to do is.¹⁰ Next, we analyze that scenario from each perspective, walking from one corner of the room to the next, examining the scenario through all four lenses. After this process, we may ask then ask students to discuss their own moral judgment to see how that intersects with the four lenses just discussed.

This approach does two things. First, it reinforces the moral terms (virtue, duty, consequentialist, and care ethics), often new to students. Second, it illustrates that there are different ways to consider the right course of action for a situation requiring moral judgment. Then, after a few rounds of apply-

ing the four major moral perspectives, we replace the signs in each corner with Strongly Agree, Agree with Reservations, Disagree with Reservations, and Strongly Disagree. There is no “Neutral” choice. Next, we read another scenario where a moral decision was made, and action taken. We then ask the students their level of agreement with respect to the decision/action. After a few moments of thought, students move to their chosen corner. In sum, students vote with their feet. Not surprisingly, not everyone ends up in the same corner. And the fun begins!

Once students have settled in their choices, we move from corner to corner, asking students the reasoning behind their selection. Often, as we move from corner to corner, new reasoning emerges that causes some students to question their initial judgment. Finally, after all represented corners have explained their reasoning, we give students the option to move to a different corner based on what they heard. They get a do-over after having heard perspectives other than their own. At the end of the exercise, we connect ethical reflection and how engaging with others in community can inform our thinking.

From a military perspective, this exercise highlights some key points. First, even though we all took the same oath (to support and defend the Constitution of the United States), we see moral situations differently. Often, we do not agree. Second, it underscores the how limited our experience often is with moral deliberations, emphasizing our need to seek alternate perspectives before passing judgment. And providing alternate perspectives are exactly what the four major moral perspectives are all about. Are they making moral deliberations using all four traffic cameras, or are they only using their go-to preferences? This is one example of how our process works, but in the next section we can see how it works and is applied to other cases, activities and scenarios throughout the course; it is important to stress that ethical reflection is not a one shot lesson, but a capacity developed through repeated practice, reflections, lessons learned and new experiences.

5. PULLING THE THREADS THROUGH THE REST OF THE COURSE

While the lesson on the Moral Perspective is the core to how we teach ethics, it is also important to pull the threads from this lesson throughout the rest of the course, including scenarios, activities

and discussions in other lessons and in an integrative way at the end of the course. For example, three lessons later when we cover Snowden's complexity and Kegan's vertical development, the Discussion Board question for the week asks, "From your past, describe a significant, professional-related decision someone made that had a complex moral component. What made it complex, and which moral perspectives do you see that applied here?"¹¹

The point is less about what the right answer is, but how students use the moral lenses to examine what we attend to in our decision processes. Using moral perspectives as lenses allows students to see themselves in an ethical conversation as they examine moral issues from different viewpoints. These discussions are not separate from, rather are integral to the rest of the curriculum examined alongside other deliberation and decision-making considerations. There is no Ethics Day/Module - Ethics Day is every day! This reflects more current thinking in moral philosophy and military ethics, as well as leader development practices like the Kolb Cycle. Pulling the threads in the way described here allows the students to experience applying moral lenses in multiple contexts (also seeing the strengths and weaknesses of their preferred lens as well as the others) building empathy, perspective taking and concrete practice in diversity and inclusion practices.

First, in the decision-making lessons we use the Fall Out Shelter (a classic lifeboat kind of case) or similar case focusing on individual decisions. For this kind of case we ask students what values or moral considerations become part of the student's narrative about 1) who they chose and why 2) what process they used to get to #1 in deciding which six persons they will save. The discussion centers on what are the moral values and lenses involved here, what assumptions are related to those, how those impact the decisions and what other kinds of considerations (non-moral) are involved in these decisions. For group or organizational decision cases, many of these same questions can be pursued along with questions about the impact of group think or other group dynamics.

Second, in the Perspective Taking lesson we do some role playing involving the film *Eye in the Sky*, another view of the Four Corners or some other role playing based in common leadership scenarios that the students might encounter at their next job.¹² Again, we are interested in ethical reflection, in pulling forward the four moral perspectives: what mo-

ral views or values is each perspective using/taking as a starting point and how that shapes their perspective. How does taking x's perspective help you see things through another moral lens? The point here is integrating ethical reflection and considerations along with the other considerations in a lesson (decision making, perspective taking, organizational culture issues) so that students can see how ethics informs all the leadership issues and capacities that we are engaging and developing in the course.

6. IMPLICATIONS AND FUTURE DIRECTIONS

While we have outlined some of the aspects of the MPS and how we are currently using it in our LPA course, this is a work on progress. We have some initial evaluations and thoughts about how it is going, but we also have quite a few issues that we need to think about for the future.

Based upon the last two years courses, the MPS and the four moral perspective approach has been effective in students understanding ethical issues and in engaging in ethical reflection using language that other students can engage with. We are now using more cases and scenarios throughout the course than we did at first so that we can pull the ethics thread throughout the entire course; this has underlined that a problem-based approach is effective to better motivate the learning and why it matters is important to student learning and engagement.¹³

One interesting point is that in the last year, we are starting to see the inclusion of MPS results in their Personal Leader Development Plan (PLDP) alongside personality assessment results and conversation about cognitive bias issues they want to work on as leaders. This demonstrates that they are seeing the four moral perspectives as relevant to their leader development. We are also seeing increased ability to pull threads through various cases as discussed above by both students and faculty; this took time to develop and make faculty more comfortable with doing this which is an important point because of the lack of SME depth.

For the future, the first issue is differentiating the two versions of the course for the intermediate (ILC) and senior (SLC) students. We knew early on that this would have to be done, but it took some experience teaching the course with its different levels and students to see how this differentiation might take place and why it was important. We are currently in the process of differentiating the

courses, which means thinking differently about how we will approach ethics. What is discussed here will hopefully become foundation for ILC level, and we will iterate from this foundation as a starting point for SLC - assuming this as the background so that we can more deeply go into ethical issues important to leading organizations. It is important to continue the focus on ethical (as opposed to merely moral) leadership and the role that emotion and Ethics of Care might play in organizational and ethical cultures within the national security context across different stakeholders and interest groups.

Finally, there will need to be some integration of technological concerns into the framework that we currently have, likely following the same kind of approach we have taken with ethics more generally. Technology connects to and intersects with all the concerns in our courses, so pulling the thread through the sessions will be critical to a holistic approach. It is this very kind of holistic and integrated approach that we have seen pay concrete and positive dividends with ethics in terms of leader development with our students. We look forward to continuing to deepen their ethical reflection as we improve and grow as faculty members.■

ENDNOTES

- 1 Brenda Opperman, Competence and Character: The History of the College of Leadership and Ethics, p. 23. Further notes that, “Recognizing the inadequacy of this approach to developing leaders of character prepared to effectively deal with ethical dilemmas, the core leadership team endeavored to change the way ethics was addressed at the War College. Team members engaged in two primary activities in this regard: 1) changing perceptions surrounding ethics as a concept and 2) providing ethics education to a greater number of students.”
- 2 For more on the distinction between morality and ethics, as well as further discussion on the nature of ethics, see Pauline M. Kaurin, “Ethics: Starting at the Beginning,” Wavell Room 08/23/2018 <https://wavellroom.com/2018/08/23/ethics-starting-beginning/>
- 3 Brenda Opperman, Competence and Character: The History of the College of Leadership and Ethics, p. 2): “*The mission of the College of Leadership and Ethics (CLE) at the U.S. Naval War College is to encourage students to continually learn and develop as leaders of character. CLE recognizes that today's security environment is characterized by dynamic, complex situations that require adaptive leaders who can thrive under conditions of uncertainty. Individuals who aspire to be this type of leader must be able to build trust and confidence up and down the chain of command and with the American people they serve. The degree of trust and confidence that exists is based on the combination of a leader's competence and character.*”
- 4 <https://usnwc.edu/college-of-leadership-and-ethics>
- 5 Note 4 above. Also Brenda Opperman, Competence and Character: The History of the College of Leadership and Ethics.
- 6 Brenda Opperman, Competence and Character: The History of the College of Leadership and Ethics p. 30.: “*The Leadership in the Profession of Arms (LPA) course was another example of how ethics education was evolving. First offered during the 2017-18 academic year and directed by Rear Admiral Jeffrey Harley (PNWC at the time), the LPA course replaced leadership sub-courses in the National Security Affairs (NSA) Department at the War College. Designed and taught by the core leadership team, LPA was underpinned by ethics and provided every student with the opportunity to focus on themselves as leaders, reflect on past performance, examine personal strengths and weaknesses, develop new competencies, and strengthen personal character. All of this enhanced their ability to lead in a complex and dynamic environment. Recognizing LPA's critical role in developing leaders of competence and character, Rear Admiral Harley made the course part of the core curriculum in 2018.*”
- 7 For more on moral versus ethical leadership see Pauline Kaurin, “Ethics: Starting at the Beginning” <https://wavellroom.com/2018/08/23/ethics-starting-beginning/>
- 8 “What are Kolb’s Learning Styles and What Do They Mean?” <https://www.skillshub.com/what-are-kolbs-learning-styles/>
- 9 Details on Halpern and Hakel?
- 10 One example is the following: On the USS ALWAYS SAIL, two junior enlisted members appear together at Captain’s Mast for the same offense. One, a male, is a bachelor. The other is female and a single parent with two children at home. The Commanding Officer decides to award the same punishment to both enlisted members (reduction in rank by one paygrade and fined a half month’s pay for 2 months). Where do you stand regarding the Commanding Officer’s decision? We have also used the short story, “The Ones that Walk Away from Omelas”
- 11 On Robert Kegan, “On the Evolution of the Self” see <https://www.youtube.com/watch?v=b-hRNMi6UNYY>. On David Snowden see “The Cynefin Framework” <https://www.youtube.com/watch?v=N7oz366X0-8>
- 12 This is a good place for cases with an operational, culture, race, gender issues where different perspectives are critical to navigating the case. (For example, distribution of humanitarian aid in Yemen involving NGO’s and the US military for security in an on-going civil war.)
- 13 This is different than a theory/applications approach where one starts with learning an ethical theory or framework and then applying it to a specific problem.

Et fleksibelt og fremtidssikret **PATRULJESKIB**

Patruljeskibet er et nyt gennemarbejdet dansk designet multifunktionsskib fra OMT. Skibet er Cube™ ready for multi-mission-moduler fra SH Defence, som sikrer optimal flesibilitet.

OMT

www.odensemaritime.com

Gå til
animation

www.shdefence.com

WHY ARE THE USA AND CHINA AT ODDS IN THE WESTERN PACIFIC?

Af KL Johan Fritzen.
Studerer pt geopolitik i Prag.

The increasingly inter-connected world markets are dependent on swift and safe passage of commerce across the world's vast ocean stretches. This has led maritime states from all across the world to forming coalitions cooperating on maritime security dealing with piracy, smuggling, terrorism, fishing quotas and environmental issues.

However, even states with similar interest regarding the conduct of safe shipping come at odds with one another. The Spratly Islands are currently providing one such controversy between a number of countries, with the USA and People's Republic of China as major actors. This paper will look at the reasons for these two states to fall into dispute over the remote and desolate islands. The paper will use the thoughts provided by A. T. Mahan as its theoretical foundation. The question it seeks to answer is this:

How are American and People's Republic of China's views and actions over the Spratly Islands in line with Mahanian thought?

The paper is divided into four sections. Firstly, the facts relating to the dispute are presented. Secondly the Mahanian theory is briefly described and relevant points are introduced to the reader. These form the basis for the next part of the paper: the analysis of the conflict. Finally, a conclusion is forwarded.

THE STATES AND THEIR BACKGROUNDS

USA and its historical expansion

The US economy ranks as the foremost in the world and its navy wields world-wide influence [1]. In the past 130 years, the United States has expanded not only its navy, but also its landmass substantially. The increasing population on the American Pacific coastline and the annexation of Hawaii led to the United States gaining a Pacific foothold [2]. Furthermore, the United States acquired oversea bases with the US-Spanish war including access to Puerto Rico (Caribbean), Guam (central Pacific) and the Philippines (western Pacific) [3]. The Ameri-

can-built (completing a French initiative) Panama Canal linked the Eastern and Western coasts of the US together. Finished in 1914 it accounted for the costliest American public construction project at its time [4]. Further footholds in the Caribbean were ensured within a few years with the acquisition of the US Virgin Islands in 1917 [5].

China and maritime surroundings

China currently has only one overseas base, located in Djibouti [6]. China is, however, actively prepping islands and shoals in the South China Sea to act as bases for its expanding armed forces [7]. The Spratly Islands are an island group in the South China Sea. The islands are disputed and claimed by numerous states bordering the South China Sea [8]. The armed forces of China and USA have been assessing their reach in these waters, leading to exchanges of markedly different standpoints on the matter. The USA and China both claim that international law give them privileges to the area. To the USA this means freedom of navigation, whereas to China it translates into its right to decide over foreign movements around the islands as made clear by Chinese statements [9].

MAHANIAN THOUGHT

The US navy captain and theoretician A.T. Mahan introduced to the world theories on strategy and its links to the maritime domain. Published in 1890 his work "The influence of seapower upon history 1660-1783" has affected generations of decision-makers [10]. The work emphasizes the importance of seapower in world history and explains the rise and fall of major world powers by their access to and utilization of seapower. Or the lack thereof.

Mahan describes six "principal conditions" affecting seapower, namely:

1. Geographical Position
2. Physical Conformation
3. Extent of Territory
4. Number of Population
5. Character of the People

6. Character of the Government

By applying these main conditions to nations and states he is able to explain their ranking in the international world order. This paper will focus on points one and six in explaining the tension linked to the Spratly islands currently affecting the relationship between the USA and China. In addition to the points above, Mahan also stresses the ability to strike against an opponents' line of communications as crucial in warfare.

There are many theoretical approaches to choose from when analysing the dispute between the People's Republic of China and the United States of America regarding the Spratly Islands. For this paper the thoughts of A.T. Mahan are applied as they focus on a narrower field than does other strategic theories or theories of International Relations. The dispute over centrally located islands with the prospects of harbouring naval vessels provide a good foundation for maritime theory. In case other theories were applied, they were likely to have provided different findings, but a comparison of theories falls outside the scope of this paper.

Geographical position

In the first order he ranks countries with ease of access to the sea. The British Isles and the USA are states with prime locations in this regard. The access to the sea enables a state to intertwine with global trade in an easier and cheaper manner than were the case if said country was landlocked. This is more pronounced in case the adjoining sea is an important thoroughfare for trade rather than merely a terminus.

The geographical position of a country is not only important relating to trade; Also in times of war is its location of utmost importance. To be close to an enemy and the commerce linked to enemy shores is important, especially for commerce raiders which may be small and requiring home bases in order to carry out their missions].

Character of the government

Mahan argues that the effective and quick build-up of a fleet is simpler when conducted by "one man" rather than "more complex government". The long-term interests and gains of the state are greatly affected by the government's decision on whether to engage in land or sea power in that spoils of war will likely be divided along the realm in which one wielded the greater influence in war. The downside of too forced and rapid an

expansion is that it will not take root in the country as a whole.

ANALYSIS

The fact that the USA and China are falling out over the Spratly Islands is not surprising when taking a Mahanian stance. They provide the backdrop for the two countries' differences in naval power, global reach and political systems.

The US expansions which catapulted it from having a regional to global reach in a matter of decades was an extraordinary feat. That it happened in line with Mahanian thought shortly after his release of "The influence of seapower upon history 1660-1783" makes it all the more relevant to apply these thoughts to the analysis of the present paper. That Chinese actions, undertaken well over a century later, are also adhering to Mahanian thoughts only makes for a more relevant and rewarding approach.

Geographical position, the American stance

The American expansion resulted in its greatly improved access to Pacific with not only the continental USA serving as a point of departure for the navy, but also Hawaii, Guam and the Philippines all enabled a wider reach into the Pacific. Mahan stresses the geographical position of the state as being important to the foundation of strong states. This explains the strong incentives for the expansion being carried out across the world's largest ocean.

The American commitment to linking the Pacific to the Atlantic (and by that her eastern and western coastlines) also strikes a chord with the theories of Mahan. It enabled the movement of naval forces from one theatre to the other and the quicker flow of commerce. Furthermore, it established a major and important sea line of communication by attracting traffic flow from circumnavigation of South America and diverting it to run closer to the US.

The attainment of further offshore territory furthermore provided USA with an improved control of what Mahan compares to the Mediterranean, namely the Caribbean. With the opening of the Panama Canal these territories only rose in importance. All in all, the American expansion, whether on its own region or far overseas is well founded on the theory put forward by Mahan.

The American antagonism towards Chinese naval and military presence on the Spratly Islands is explained by the fact that this would enable China to get a better basis for carrying out operations in the South China Sea. This may disrupt commerce and in a future scenario the bases may be used as a departure point for Chinese power projection across the Pacific Ocean.

Geographical position, the Chinese stance

The Chinese attention to and presence on the Spratly Islands is explained by it wanting to secure an enhanced posture close to its home shores.

The naval base in Djibouti already enables Chinese power projection in the Indian Ocean, as explained by Mahan's view on bases for naval forces. An important sea route passes next to the base, which in turn only increases the importance of this installation.

Bases in the South China Sea will enable a range of naval activities in the region, including commerce raiding in the engulfed waters that make up the sea in question. Outposts on the Spratly Islands enables its parent state to claim control over the disputed areas more forcefully than were the case without bases. The bases not only serve as a staging area for military forces, they also act as a metaphorical speaker's platform for addressing the disputes, putting more weight behind the words.

Chinese government strategy

The Chinese government has rapidly expanded its naval forces in a manner that only autocratic regimes (substituted for "one man" by this paper's author) may according to Mahan. The willingness to expand Chinese reach is evident with the building of new forces and the addition of overseas bases. These actions require far-sighted strategies that only autocratic regimes are likely not only to contemplate, but also carry out. Focusing on naval forces will also allow China to gain spoils of war in the maritime domain in case of future conflicts. These maritime gains will further enhance the development of China's expansion overseas. The increasingly outward reach of Chinese naval power will better enable it to be linked naturally to the state and nation, thus ensuring a long-term successful strategy.

American naval power

The American government has dispatched naval and air force units to assert what is viewed as the right to passage of the Spratly Islands. This is done to hamper Chinese claims to the area. Ensuring the free flow of commerce through the region is greatly beneficial to the USA. Chinese outposts on the island group will be able to distort maritime and air traffic in parts of the South China Sea. Furthermore, it may be used as a staging area for commerce raiding. The outward projection of Chinese power does not provide an agreeable future prospect to the American government.

A main benefit of the American society is that its navy has deep roots within the society and may be used effectively by the government overseas. The more pressure the USA can put up towards the Chinese naval expansion, the more it may stymie the long-term securing the Chinese naval expansion.

CONCLUSION

Seeing how successfully Mahanian thought has enabled USA to prosper for the past century, it is naturally eager to keep its prime position on the world scene using this specific theory to exert its influence in the South China Sea. This explains American defiance of Chinese claims to the contested islands. This is the reasoning behind American patrols by air and sea by the islands claimed by China. The USA has a navy with a sturdy rooting and a government which is ready to use this asset in foreign and security policies.

China sees the South China Sea as a western-Pacific Mediterranean in which it is entitled to wield its influence. Base-building lacking international approval is worth the potential trouble as it will help promote Chinese interests in the mid and long term. The mid-term goal is a naval foothold hundreds of miles off its coast. The long-term goal is the integration of Chinese naval power into the strategies and culture of the decision-makers and the population. This will ensure the People's Liberation Army Navy the necessary stability that will qualify its expansion and continued relevance to Chinese defence and foreign policies.

The actions and views of both states are the thoughts of Mahan carried out. Thus, both states should expect only more confrontations in the future if they continue to employ like-minded theoretical reasoning to counter the actions of one another in a limited geographical area. But which carries significant importance as the Chine-

se navy is expanding near to homely shores. This writer deems is likely that China and USA are highly likely to engage in more disputes in the years

to come. After all they face the same body of water and have the capacities to engage in activities far from their own coasts.■

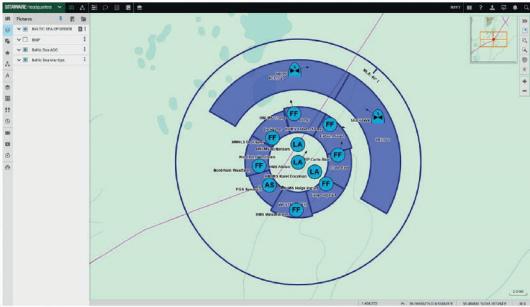

REFERENCES:

- [1] "The United States Navy - The U.S. Navy in the Cold War | Britannica." <https://www.britannica.com/topic/The-United-States-Navy/The-U-S-Navy-in-the-ColdWar#ref338465> (accessed Oct. 27, 2020).
- [2] "Hawaii | History, Map, Flag, & Facts | Britannica." <https://www.britannica.com/place/Hawaii-state> (accessed Oct. 27, 2020).
- [3] "Spanish-American War - Consequences of the war | Britannica." <https://www.britannica.com/event/Spanish-American-War/Consequences-of-the-war> (accessed Oct. 27, 2020).
- [4] "Panama Canal - HISTORY." <https://www.history.com/topics/landmarks/panama-canal> (accessed Oct. 27, 2020).
- [5] "United States Virgin Islands - Government and society | Britannica." <https://www.britannica.com/place/United-States-Virgin-Islands/Government-and-society#ref7726> (accessed Oct. 27, 2020).
- [6] "China's Overseas Military Bases: Should We Be Worried? | The National Interest." <https://nationalinterest.org/blog/buzz/chinas-overseas-military-bases-should-we-be-worried163675> (accessed Oct. 27, 2020).
- [7] "How and Why China is Building Islands in the South China Sea." <https://www.newsweek.com/china-south-china-sea-islands-build-military-territory-expand-575161> (accessed Oct. 27, 2020).
- [8] "Spratly Islands | reefs, shoals, atolls, and islets, South China Sea | Britannica." <https://www.britannica.com/place/Spratly-Islands> (accessed Oct. 27, 2020).
- [9] "US Navy warship challenges China in South China Sea as US blasts Beijing's 'unlawful' claims and 'gangster tactics.'" <https://www.msn.com/en-us/news/world/us-navy-warship-challenges-china-insouth-china-sea-as-us-blasts-beijings-unlawful-claims-and-gangster-tactics/ar-BB16Ju5I> (accessed Oct. 27, 2020).
- [10] "Alfred Thayer Mahan: The Influence of Alfred Thayer Mahan - The Daily Reckoning." <https://dailreckoning.com/alfred-thayer-mahan-the-influence-of-alfred-thayer-mahan/> (accessed Oct. 27, 2020).
- [11] A. T. Mahan, J. Howse, F. Van Drogen, and P. Hollander, "The Project Gutenberg eBook , The Influence of Sea Power Upon," Power, pp. 1-64, 2008.
- [12] B. H. Stanislawski, "Para-States, quasi-states, and black spots: Perhaps not states, but not 'ungoverned territories,' either," Int. Stud. Rev., vol. 10, no. 2, pp. 366-396, 2008, doi: 10.1111/j.1468-2486.2008.00795.x.

SitaWare Maritime

Meeting tomorrow's C2 requirements today

SitaWare Maritime

Delivering comprehensive Recognized Maritime Picture, Interoperability and Mission Management tools to the Maritime Commander.

SYSTEMATIC

Supporting the Royal Danish Navy since 1985

systematic.com/maritime

”DANSKE” UBÅDE OG UBADSESSER UNDER FØRSTE VERDENSKRIG.

Under min research til ”Krigen til søs 1914 - 18” stødte jeg vedrørende søkrigen i Middelhavet på en østrig-ungarsk ubådsklasse samt en tysk ubådschef, der havde en ”vis” tilknytning til Danmark. Sidenhen fandt jeg yderligere en tysk ubådschef, der også havde en ”vis” tilknytning til Danmark. Det følgende er en kort beskrivelse af ubådklassen samt de to tyske ubådschefer, hvoraf den ene er det tredje højest rangerende ubådses nogensinde.

U-20 KLASSEN.

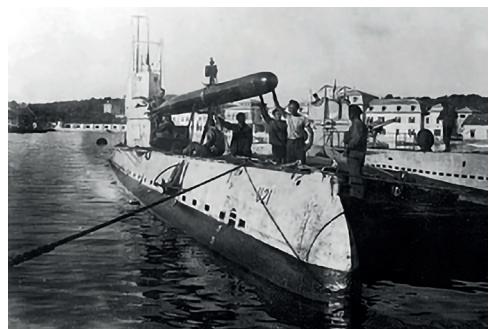
Ved udbuddet af første verdenskrig havde den østrig-ungarske flåde seks ubåde, hvoraf kun de fire var operationelle. For i en fart at kunne udvide bestanden af ubåde, besluttede den østrig-ungarske flåde i 1915 at bygge 4 ubåde baseret på designet af den danske Havmanden-klasse fra 1911¹. Havmanden-klassen var designet af det østrig-ungarske firma Whitehead & Co. fra byen Fiume i det daværende Østrig-Ungarn (nuværende Rijeka i Kroatien).

Selvom der var tale om et forholdsvis nyt design, blev klassen allerede i 1914 betragtet som forældet, men da det var det nyeste design, som den østrig-ungarske flåde havde adgang til, blev der uden den store entusiasme bestilt 4 stk. den 17. marts 1915. At ordren først blev givet i marts 1915, skyldtes politiske årsager, idet den ungarske regering krævede, at en stor del af orden skulle tilfalde ungarske virksomheder.

Der var tale om en ubåd med et displacement på 173 ton (210 ton neddykket), med en længde på knap 39 m, beväbnat med to 45 cm torpedorør, en 66 mm kanon og et 8 mm maskingevær. Besætningen var på 18 mand, og ubåden havde en rækkevidde på 1.400 sømil ved en overfladefart på 10 knob og 23 sømil neddykket ved 8 knob. Maskineriet i de fire ubåde var notorisk ustabil, hvilket betød, at ubådene tilbragte megen tid i havn grundet maskinreparationer. De fire ubåde U20 - U23 opnåede ingen resultater under krigen og kendetegnes noksigt ved deres evne til at forlise.

Den første, der blev søsat, var **U21** den 15. august

1916. Ubåden blev dog skadet under en testdykning i januar 1917, hvilket medførte, at ubåden først blev operationel i august 1917. Få måneder senere under en patrulje ud for den albanske kyst, opstod der en lækage ved hovedlugen, hvilket krævede otte måneders reparationer. Senere betød et maskinhavarier en ende på ubådens operative indsats under 1. verdenskrig. Efter krigen blev ubåden overdraget til Italien, der valgte at skrotte den.

U21 laster en torpedo.

U20 blev søsat den 18. september 1916. Efter færdiggørelsen startede de forskellige tests, inden ubåden kunne erklares operativ. Under en af disse tests den 15. marts 1917 blev ubåden ved et uheld vædret af den lette krydsør Admiral Spaun. Kollisionen var så voldsom, at tåret blev skadet, periskopet tvistet og dækskanonen revet af. Efter 7 måneders reparationer blev U20 operativ den 20. oktober 1917. Efter først at have opereret ud fra Pola, blev U20 i februar 1918 overført til Trieste. I de følgende måneder patruljerede U20 i den nordlige del af Adriaterhavet. Udover et resultatløs angreb på en fjendtlig ubåd den 7. april var patruljerne begivenhedsløse.

Den 3. juli afgik U20 for sidste gang Trieste under kommando af linienschiffsleutnant² Ludwig Müller for at patruljere i Venedigbugten. Dagen efter blev U20 spottet af den italienske ubåd F12, der optog forfølgelsen først neddykket og siden på overfladen. På knap 600 meters afstand blev U20 torpederet og gik til bunds med samtlige ombord-

værende.

I 1962 blev vraket opdaget i det nordlige Adriaterhav, og vraket blev hævet senere samme år. En del af ubådens midtersektion med tårnet er udstillet i Wien.

Tårnet fra U20 er udstillet på
Heeresgeschichtliches Museum i Wien.

U22 blev søsat den 27. januar 1917 som den sidste af de fire ubåde. Mens U22 var under færdiggørelse, sank den langs kaj på 9 meter dybde den 10. juni. Den blev hævet dagen efter for at blive søsat den 6. oktober efter fire måneders reparationer og blev endelig erklæret operativ den 23. november 1917.

U22's første to patruljer var begivenhedsløse, men på den tredje blev en italiensk ubåd spottet, men grundet dårligt vejr var det ikke muligt at gennemføre et angreb. På sin fjerde patrulje angreb U22 uden succes en italiensk torpedobåd og to lastskibe. På en senere patrulje undgik U22 under et luftangreb 7 bomber. I sommeren 1918 tilbragte ubåden 3 måneder i havn grundet reparationer. Efter krigen blev U22 overdraget til Frankrig som krigsskadeerstatning. Franskmændene valgte at skrotte U22 i 1920.

U23 blev søsat den 5. januar 1917 og blev erklæret operativ den 1. september 1917. Ubåden var i løbet af sin korte karriere under kommando af Linienschiffsleutnant Klemens Ritter von Bézard. De første patruljer forløb begivenhedsløse, men den 21. februar 1918 gik det galt. Under en patrulje i

Otrantostrædet forsøgte U23 at torpedere det italienske transportskib Memfi. U23 blev herefter angrebet af den italienske torpedobåd Airone, der først forsøgte at vædre U23. Da det ikke lykkedes, blev en paravane med en sprængladning sat i vandet, og da paravanen ramte ubåd, eksploderede den. U23 gik til bunds med hele sin besætning. Lige som sine tre søstre opnåede U23 ingen resultater.

MAX VALENTINER

Christian August Max Ahlmann Valentiner blev født den 15. december 1883 i Tønder, der på den tid var en del af det tyske kejserrige. Siden flyttede familien til Sønderborg, hvor faderen var sognepræst og siden provst.

Valentiner startede som søkadet i den kejserlige marine om bord på det sejlførende skoleskib SMS Moltke i 1902. Under et ophold i Swinemünde reddede Valentiner en skibsdreng fra at drukne i havnen, for hvilket han modtog "der Rettungsmedaille". Efter endt uddannelse blev Valentiner udnævnt til Leutnant zur See i 1905 og i 1908 til Oberleutnant zur See. I starten af januar 1911 startede Valentiner som bjærgningsofficer om bord på SMS Vulkan, der var et specialskeb beregnet til bjærgning af ubåde. Kort efter den 17. januar sank U3 under dykning i havnen i Kiel på grund af, at en udluftningsventil ikke var blevet lukket. Som bjærgningsofficer på SMS Vulkan var Valentiner derfor med til at redde den del af ubådens besætning, der havde søgt tilflugt i ubådens forende, mens de tre mand, der befandt sig i tårnet, omkom. For denne indsats modtog Valentiner ordenen "Order of the Crown 4th class". Blandt de reddede var i øvrigt Otto Weddingen, der som chef for U9 under første verdenskrig i løbet af en time sankede 3 britiske panserkrydsere den 22. september 1914.

Knap et halvt år efter redningsoperationen blev Valentiner chef for U10. Her viste han sig at være en dygtig og dristig chef, der under øvelser "sænkede" adskillige skibe uden at blive opdaget. Det siges, at han derved var med til at ændre den tyske flådes syn på brugen af ubåde.

Valentiner blev forfremmet til kaptajnløjtnant i marts 1914, og kort efter blev han lærer på ubåds-skolen i Kiel. Ved udbruddet af første verdenskrig tiltrådte han som chef på U3 med ordre om at angribe russiske krigsskibe i Østersøen. Patruljen var resultatløs, og Valentiner blev frataget kommandoen og sendt til Berlin for at forklare sig. Her gav han den gamle ubåd skylden for det manglende resultat og forklarede, hvad der var galt med de

første ubåde. Efter at være kommet tilbage til Kiel blev han til sin egen overraskelse chef på den nye U38. Samtidig fik han lov til at vælge sine officerer blandt ubådsskolens personale.

De følgende måneder opererede U38 i farvandet omkring de britiske øer. I den periode sænkede U38 52 skibe, hvoraf mange var små. Blandt de sænkede skibe var det danske sejlskib Hans Emil på 106 brt. Skibet blev stoppet den 5. august midt i Nordsøen på vej fra Halmstad i Sverige til Granton i Storbritannien med en ladning tømmer. Eftersom der var tale om kontrabande, blev skibet sænket, der var ingen omkomne. Udover de sænkede skibe blev der også taget tre skibe som prise, heriblandt det danske dampskib Nidaros, der siden blev frigivet. Endelig beskadigede U38 også tankskibet San Melito med kanonild samt panserkrydseren HMS Roxburgh med en torpedo. Sidstnævnte var efterfølgende ude af drift i næsten et år.

I slutningen af oktober afgik Valentiner og U38

og 9. november 1915 sænkede U38 de tre passagerskibe France IV, Anzona og Firenze i farvandet omkring Sicilien. I slutningen af december sænkede U38 yderligere de to passagerskibe Yasaka Maru og Persia i det østlige Middelhav. Da mange af sænkningerne skete uden varsel og dermed imod reglerne, der krævede, at et civilt skib skulle evakueres, inden det kunne sænkes, var der ofte tab forbundet med sænkningerne. Således omkom omkring 200 ved sænkningen af Anzona og 334 ved sænkningen af Persia. Sænkningen af sidstnævnte skib var medvirkende til, at de allierede placerede Valentiner på listen over krigsforbrydere.

Knap et år efter angreb Valentiner den 3. december 1916 tre skibe på Funchal red på den portugisiske ø Madeira. I løbet af kort tid blev kabelskibet Dacia, Submarine carrieren Kangaroo og kanonbåden Surprise sendt til bunds, hvorefter telegrafstationen blev beskudt med U38's 105 mm kanon. Denne aktion førte til, at Max Valentiner den 26 december modtog det kejserlige Tysklands højeste orden, Pour le Mérite. Den følgende måned blev han ligeledes gjort til æresborger i Sønderborg. Dette æresbevis afleverede han dog mere eller mindre modvilligt igen i 1920, efter at Sønderborg efter var blevet dansk.

Den 15. september 1917 afmønstrede Valentiner U38 for at begive sig til Kiel, hvor han skulle være chef for den nye U157. Denne ubåd var oprindeligt bygget til handel på USA, men var efter dette lands indtræden i første verdenskrig blevet ombygget til kamp. Der var derfor tale om en på det tidspunkt stor ubåd med en meget lang aktionsradius. Med U157 foretog Max Valentiner en patrulje på 139 dage fra den 27. november 1917 til den 15. april 1918. Patruljen var dermed vist nok første verdenskrigs længste patrulje med en ubåd. I løbet af denne patrulje blev der sænket syv skibe heriblandt det danske Hulda Mærsk. Skibet blev stoppet ud for Vestafrika på 26°26' N, hvorefter dets papirer blev undersøgt. Lasten blev erklæret for kontrabande, og besætningen blev overført til et spansk fiskefartøj. Herefter blev provianten overført til U157, og Hulda Mærsk blev sænket.

Efter hjemkomsten blev Valentiner overført til ubådsskolen i Kiel, hvor han skulle oplære nye ubådsfolk. Efter krigen gik han under jorden, indtil faren for udlevering var overstået. Tyskerne havde under fredsforhandlingerne argumenteret med, at briternes brug af falske flag, bevæbning af handelskøb og anvendelse af Q-skibe, havde ændret spillereglerne. Det var nemlig ikke mulig for en ubåd at

Max Valentiner

Tyskland med kurs mod Middelhavet. Her skulle U38 overføres til Pola-flotellen, der på trods af sit navn opererede ud fra den østrig-ungarske havneby Cattaro (nuværende Kotor i Montenegro). Frem til den 15. september 1917 opererede Valentiner hovedsageligt i Middelhavet med afstikkere til Sortehavet og Atlanterhavet. I løbet af de tre dage 7., 8.

dykke ud og give skibet mulighed for at overgive sig, uden at ubåden risikerede at blive sænket.

Valentiner forlod flåden ved årsskiftet 1919/20 med rang af Korvettenkapitän. Imellemkrigsårene havde han forskellige jobs, samt udgav sine krigserindringer i bogen "Der Schrecken der Meere. Meine U-Boot Abenteuer".

Under anden verdenskrig var Valentiner atter i den tyske flåde, hvor han det meste af tiden var beskæftiget i U-bådkommissionen i Kiel. Han blev fyret den 31. marts 1945 med rang af Kapitän zur See. Han døde den 19. juni 1949 på Sønderborg sygehus af en lungesygdom, der antages at skyldes giftige dampe fra de første ubåde, han havde gjort tjeneste i. Med knap 150 sænkninger på sammenlagt 300.000 brt er han den tredje højst scorende ubådschef nogensinde.

ROBERT MORAHT

Robert Wilhelm Moraht blev født den 7. september 1884 i Sønderborg, hvor hans far var borgmester i perioden 1883 - 1890. Moraht startede som kadet i den kejserlige flåde den 10. april 1901 og blev udnævnt til Leutnant zur See den 29. september 1904. Han var tilknyttet torpedovåbnet og var ved krigens udbrud Kapitänleutnant samt chef for torpedobåden V 161. I maj 1915 skiftede han til ubåds-våbnet og modtog træning på ubådsskolen i Kiel frem til oktober 1915. Herefter havde han tjeneste i land, indtil han den 15. april 1916 blev udnævnt til chef for den netop færdigbyggede U64.

Efter at U64 havde gennemgået test og træning, var den klar til sin første patrulje i september 1916. Patruljen foregik i Nordsøen og resulterede i en sænket britisk trawler samt en britisk trawler, der blev taget som prise. Denne indgik siden i den tyske flåde som Kriegshilfsschiff B og blev minesprængt i Nordsøen den 21. februar 1917. Efter en enkelt patrulje i Nordsøen blev Moraht og U64 beordret til Middelhavet for at indgå i Pola flotellen. Under forlægningen til Cattaro sænkede U64 tre fragtskibe i Middelhavet. Den første af disse var det danske Freja på 2168 brt., der blev sænket syd for Spanien den 10. november.

I Middelhavet blev det til yderligere 8 patruljer, hvorunder yderligere 42 skibe blev sænket og tre beskadiget. Blandt de sænkede skibe var den franske predreadnought Danton med et displacement på 18.754 t. Danton, der lige havde været på værft, var på vej fra Toulon til Corfu, da den blev ramt af en torpedo 19 sømil sydvest for Sardinien. Skibet sank i løbet af 45 minutter og tog 296 mænd med

sig i dybet, mens 806 blev reddet af en destroyer og nogle patruljebåde. Danton var det største orlogsskib, der blev sænket af en ubåd under første verdenskrig. Sænkningen førte til, at Morath den 12. november fik Tysklands højeste orden Pour le Mérite.

Robert Moraht

Den 17. juni 1918 angreb Morath en mindre konvoj mellem Sardinien og Sicilien. Det lykkedes at beskadige det britiske fragtskib Kandy med en torpedo. Efterfølgende blev U64 dybdebombet og fik derved så alvorlige skader, at den måtte dykke ud. Da U64 brød overfladen, blev den mødt af en regn af granater og sank kort efter. Det lykkedes kun de fem mand i tårnet heriblandt Morath at komme væk, de resterende 38 besætningsmedlemmer fulgte med U64 i dybet. Morath tilbragte deretter resten af krigen i britisk fangelejer.

Efter krigen fortsatte Morath i den tyske flåde og blev udnævnt til Korvettenkapitän. Den 31 juli valgte han imidlertid at forlade flåden for at studere økonomi. Herefter arbejdede han i forskellige tyske industrikoncerner samt udgav sine krigserindringer i bogen "Werwolf der Meere. U64 jagt den Feind".

Under anden verdenskrig blev han genindkaldt i 1940 og to år senere udnævnt til Fregattenkapitän. Han bestred forskellige administrative stillinger som fx havnekommendant i Kirkenes og siden i Ålesund. Fra juli 1944 til marts 1945 var han Bornholms kommandant, hvorefter han blev afløst af

Gerhard von Kamptz, der havde ordre til ikke at overgive sig til Sovjetunionen. Efter krigen sad Morath i sovjetisk fangelejer indtil hans løsladelse i efteråret 1948. Morath døde i Hamborg den 26. august 1956.

I løbet af Moraths godt to år som chef for U64 sænkede han 45 skibe på sammenlagt knap 130.000 brt. plus Danton på 18.754 t. Dermed blev han første verdenskrigs 16. mest succesrige ubådschef.■

ENDNOTES

- 1 Havmanden- klassen også kaldet A-klassen var en klasse bestående af 6 ubåde bygget i årene 1911 – 14. De tre første blev bygget i Fiume og de tre sidste i København.
- 2 Svare til en kaptajnløjtnant.

Work-/Rescueboats

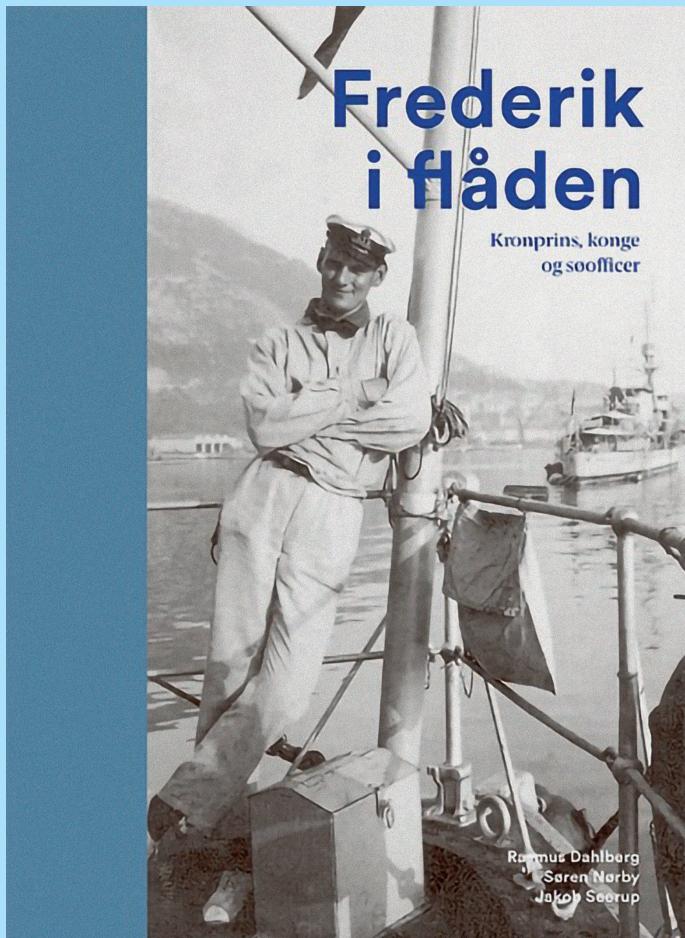

BOGANMELDELSE

FREDERIK I FLÅDEN

Kronprins, konge og søofficer

Rasmus Dahlberg, Søren Nørby
og Jakob Seerup

200 s. ill. København 2021

vejl. pris 299,95 dkr.

Forlag: Gads Forlag.

■ Den 20. september 1921 blev Prins Frederik, den senere Frederik 9., den gang kronprins, udnævnt til sekondløjtnant i Søværnet. Det har derfor været nærliggende at udsende en bog om Frederik og hans forhold til Søværnet, der fik særlig betydning for ham. Frederik, født i 1898, blev opdraget på gammeldags vis af faderen, Christian 10. der forventede at sønnen fik sin obligatoriske officersuddannelse i Hären. Overraskende nok valgte Frederik at blive uddannet som søofficer, hvad der var usædvanligt, selv om et par af hans onkler allerede var blevet søofficerer. Mødet med Søværnet fik stor betydning for Frederiks udvikling. Hans gemyt passede afgjort bedre til Søværnet end til Hären. Livet i Søværnet gav ham de frie muligheder, som ellers var vanskelige i de formelle royale sammenhænge, hvor han som kronprins var tvunget til at agere inden for.

Frederik havde almindelig tjeneste som søofficer til slutningen af 1930erne, men tvunget af øgede forpligtelser som kronprins, måtte han opgive denne. Den nære tilknytning til Søværnet varede hele livet igennem frem til hans død i 1972. Frederik 9. oprådte tydeligt helst i admiralsuniform, selv om han jo som forsvarets højstbefalende forventedes at optræde lejlighedsvis i de andre værns uniformer.

Om den kendte chef for Søkadetakademiet omkring 1800 H.C.Sneedorff blev det sagt, at han opererede ud fra en rangstige, hvor Gud kom først, dernæst kongen efterfulgt af søofficeren! Dronning Margrethe har ved en lejlighed over for denne anmelder bekræftet at denne karakteristik perfekt passede på hendes fader Frederik 9.

Der er blevet udgivet adskilligt om Frederik 9., hans liv og hans begejstring for søen og Flåden. Især blev emnet taget om i 2005 i bogen Sømandskongen af Jon Bloch Skipper, og senest er dette emne blevet behandlet i en række tv-udsendelser. Tekstmæssigt er det derfor begrænset, hvad der fremkommer af nye oplysninger i bogen. Men det er godt at have en nyere, samlet oversigt. Gevinsten ved bogen er de mange nye billeder, der er fundet frem, samt udtalelser fra majestæten om faderens forhold til Søværnet. Man kan dog undrer sig lidt over, at forfatterne har gengivet Frederiks eksamensbevis på en hel side (s. 43). Der er mildest talt tale om dårlige karakterer, og en gengivelse kunne godt have været undgået i en bog, som den foreliggende.

Bogen indeholder en del småfejl, der egner sig til pen-og-blæk-rettelser. S. 31 anføres, at Søofficersskolen flyttede til Nyholm i 1946. Skolen blev ganske vist officielt indviet i 1946 på grund af besættelsen, men flyttede til Nyholm allerede i 1939. Der er i flere tilfælde anført forkerte placeringer af personer på de gengivne billeder. På s. 78 kaldes ordensbånd på uniformen for ”sild”. Det normale er vel sildesalat. På s. 89 anføres det, at man ser kommandør C.V.E. Carstensen Forrest på billedet, men den pågældende er i DFDS-uniform, og forestiller kaptajnen på ”Island”. Carstensen ses bagved til venstre.

En lille misforståelse skal også påpeges. Frederik blev udnævnt til officer efter at have gennemgået uddannelsen som søofficer på Kadetskolen/Søofficersskolen. Det anføres s. 104 og s. 194, at Frederik var ”kadet” igen 1923-24 på Søværnets Officersskole. Søværnets Officersskole, der eksisterede 1903-32, var imidlertid en efteruddannelsesinstitution for færdiguddannede søofficerer, svarende til Forsvarsakademiet i dag. På s. 62 er kommandør Hector F. Kiær, da heller ikke chef for Søværnets Officersskole, men chef for Kadetskolen.

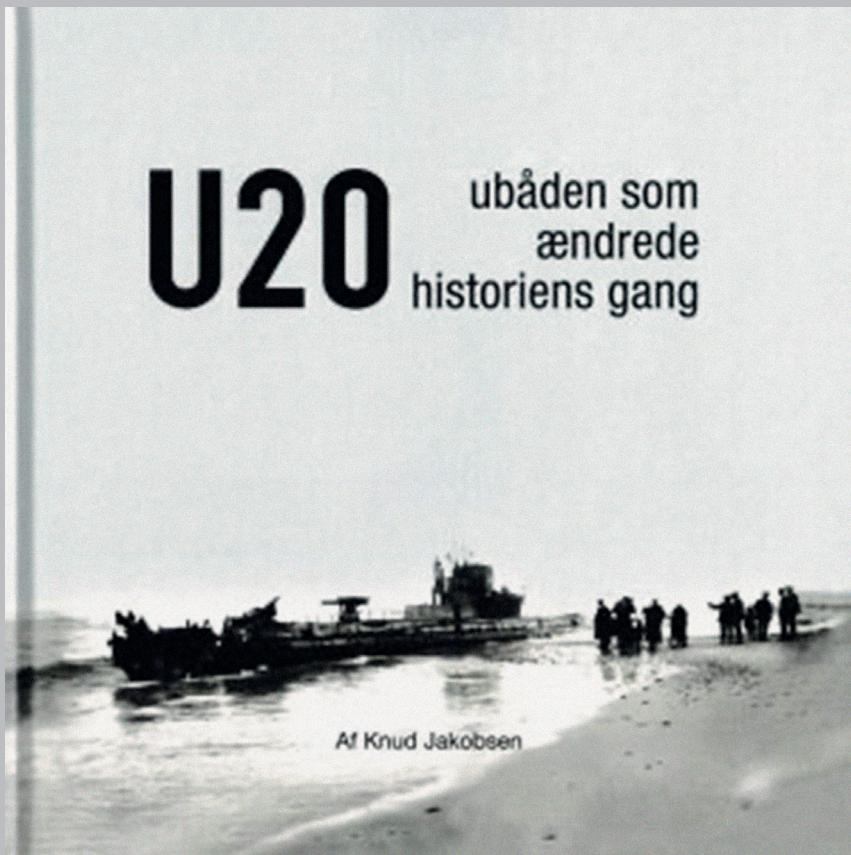
Tekst og billeder er samlet af to forskere på Forsvarsakademiet, og en kulturhistoriker.

Hans Christian Bjerg

BOGANMELDELSE

U20: UBÅDEN SOM ÆNDREDE HISTORIENS GANG

Knud Jakobsen

ISBN 978 87 93771 09 3
108 s. ill. Vejl.pris 179 dkr.
Forlag: Sea War Museum Jutland
www.seawarmuseum.dk

Tårn og kanon fra U20 kan ses på Sea War Museum Jutland i Thyborøn

■ Knud Jacobsen og Sea War Museum Jutland har frembragt endnu en bog om søkrigen under første verdenskrig, denne gang om den tyske ubåd U20. Under første verdenskrig var der to tyske orlogsskibe, der fik stor betydning for krigens forløb. Det ene var slagkrydseren Goeben, der ved krigens udbrud befandt sig i Middelhavet, søgte tilflugt i Konstantinopel og var med til at få det Osmaniske rige med i krigen, med katastrofale følger for dette imperium. Det andet skib var ubåden U20, der ved sin sænkning af passagerskibet Lusitania var første skridt på vejen til at USA gik ind i krigen på allieret side.

Sænkningen af Lusitania, der førte til tabet af 1198 menneskeliv heriblandt 128 amerikanere, blev naturligvis udnyttet af den britiske propaganda. Men sagen var ikke så enkel som den dengang blev fremstillet som, og som stadig kan læses i bøger om første verdenskrig. Lusitania og søsterskibet Mauretania var bygget med støtte af den britiske regering og efter den britiske flådes specifikationer, så de to skibe kunne benyttes som hjælpekrydsere. I 1914 udgaven af Jane's Fighting Ships stod Lusitania stadig opført som hjælpekrydsere. Det britiske admiralitet valgte ved krigens udbrud ikke at benytte Lusitania som hjælpekrydsere, men forbeholdt sig retten til at disponere over skibet. På den fatale rejse, hvor Lusitania blev sænket, medførte skibet ud over passagerer også 4927 kasser med geværpatroner, 1248 kasser med tretommers granater samt andet militært udstyr.

Knud Jacobsens bog fortæller om U20's historie, samt historien om de to chefer som ubåden nåede at have, inden den strandede på den jyske vestkyst. Vi følger de to chefers karriere, deres togter med U20 og andre ubåde. Skiftet fra ubåde med petroleumsmotorer til dieselmotorer, den første tyske omsejling af de Britiske øer, minelægningsoperation ved den amerikanske østkyst, sænkningen af Lusitania, tabet af U20 samt hvad der efterfølgende skete med vraket af ubåden.

Vraget af U20, der ligger ud for Vrist på den jyske vestkyst, ejes i dag af Sea War Museum Jutland i Thyborøn. I museet er der udstillet forskellige genstande fra ubåden, heriblandt ubådens tårn.

Der er tale om en let læst bog, der er rigt illustreret. Den giver et ganske godt indblik af et hjørne af krigen til søs under første verdenskrig, samt de mennesker der deltog i den.

Niels Holland

MARITIM BULLETIN

Af Niels Holland

Med 34 millioner tons gods blev 2021 atter et rekordår for **Nordøstpassagen**. Rusland investerer for tiden store summer i at gøre Nordøstpassagen til et alternativ til Suezkanalen. Målet er at der i 2030 transportereres 110 millioner tons via Nordøstpassagen.

Hyundai Heavy Industries i Sydkorea, der er verdens største værftsgruppe, har skrevet kontrakt på at bygge **to korvetter til Filippinerne**, med levering i 2026. De to korvetter, der får et displacement på 3200 tons skal udrustes med en 16 cellers vertical launching system, 8 launcher for somålmissiler, en 76 mm kanon, en 35 mm CIWS og seks torpedoer.

Sidst på året 2021 blev et kinesisk fiskefartøj **angrebet af pirater** ud for Ækvatorial Guinea. Et medlem af besætningen blev dræbt mens seks andre blev bortført. Besætningen bestod af folk fra Mali og Ghana.

2021 blev året hvor den **første kvinde** blev udnævnt til chef for et amerikansk atomdrevet hangarskib. Captain Amy Bauernschmidt blev udnævnt til chef for hangarskibet USS Abraham Lincoln i januar 2021 og præcis året efter afgik skibet fra San Diego i spidsen for en strike group på fem skibe.

Efter 224 år fik den gamle fregat USS Constitution endelig en **kvindelig chef**. Fremover vil Commander Billie J. Farrell stå i spidsen for en besætning på 80, hvoraf omkring en tredjedel er kvinder. Skibet var i aktiv tjeneste i årene 1797 - 1855 og deltog i krigen mod Storbritannien i 1812.

2021 blev atter et rekordår for Danmark som flagstat. Ved årets udgang sejlede 779 handelsskibe under Dannebrog, hvilket er 15 mere end året før. Med en samlet tonnage på 23,24 millioner BT betyder det, at Danmark nu er verdens **11 største flagstat**, hvilket er én plads frem i forhold til sidste år.

Royal Navy har udnævnt Jude Terry til Rear Admiral, hvorved hun bliver den **første kvindelige britiske admiral**. Hun bliver chef for "People and Training and Naval Secretary" og får dermed ansvaret for omkring 40.000 aktive søfolk, reservister og marinere samt Royal Fleet Auxiliary.

Kina bygger for tiden **verdens største Ro-Ro skib**. Skibet der får en længde på 238 m og en bredde på 34 m vil kunne medfører 535 trailere fordelt på 7 dæk.

Det japanske værft Mitsubishi Heavy Industries har udført en test af **et fuldt autonomt navigationssystem** om bord på en 222 meter lang færge. Systemet var i stand til at få færgen til at ankomme, afgå samt foretage andre manøvre, ved hastigheder på op til 26 knob.

I februar blev det 274 meter lange tankskib Kriti Future leveret til et græsk rederi. Tankskibet er det **første skib, der er forberedt til at sejle på ammoniak**. Ammoniak er et af de brændstoffer som A.P. Møller - Maersk forventer bliver et af fremtidens klimavenlige brændstoffer.

Sammenlagt har de danske rederier haft et særdeles godt år i 2021. Med en samlet eksport på **323,8 mia. kr.** står shipping for 22 procent af den samlede danske eksport.

Retssagen mellem den norske stat og ejeren af Sola TS, der kolliderede med **Helge Ingstad**, er blevet aflyst, da parterne har indgået et forlig. Ejeren af Solas TS har indvilliget i at betale 235 mio. nkr. Fregatten kostede i sin tid 4,6 mia. nkr. og bjergningen kostede 726 mio. nkr. Den norske stat havde også sågsøgt klassifikationselskabet DNV for 15 mia. nkr., et søgsmål som siden er blevet droppet.

Den amerikanske admiral Mike Gilday, der er Chief of Naval Operations, har under en konference sagt, at USA behøver **en flåde på omkring 513 skibe**. Den ønskede flåde skal bestå af 263 bemandede og 150 ubemandede kampenheder samt 100 supportskibe. Blandt de ønskede skibe er bl.a. 12 hangarskibe, 60 destroyere, 50 fregatter, 70 angrebsubåde og et dusin ubåde med ballistiske missiler.

Det kinesiske rederi Cosco har meddelt at det har 1265 skibe på sammenlagt **110 millioner tons dødvægt**. Derved kontrollere rederiet 5,2 procent af verdenshandelsflåden målt på dødvægt. Rederiets skibe transportere godt 10 procent af verdenshandlen.

Bulkcarrieren **Banglar Samriddhi**, der er registreret i Bangladesh, blev den 3. marts ramt af et russisk missil, der dræbte skibets 3. mester. Skibet lå til ankers ud for den ukrainske havneby Olvia, da angrebet fandt sted. De resterende 28 besætningsmedlemmer er siden blevet evakueret.

Det estiske fragtskib Helt, der sejler under Panama flag, løb 23 sømil fra Odessa på en **mine**. Skaderne var så omfattende, at skibet sank. Det lykkedes for de seks besætningsmedlemmer at komme i en redningsflåde, hvorfra de siden blev samlet op.

Den polske flåde har valgt Babcock's Arrowhead 140 design til deres tre nye fregatter. Designet bygger på skroget fra **Iver Huitfeldt klassen**. De tre fregatter skal bygges på polske værfelter.

Vraget af den britiske polarforsker **Sir Ernest Shackletons** skib Endurance, er efter 107 år blevet fundet på en kilometers dybde ved Sydpolen. Skibet forliste i 1915, hvorefter nogle fra besætningen tilbagelagde 1300 km i en åben redningsbåd til South Georgia for at slå alarm. Efterfølgende blev den resterende del af besætningen også reddet.

Den tyske rederiforening (VDR) anslår, at omkring **100 større skibe** er blevet fanget i Ukrainske havne. Med besætningsstørrelser på typisk 10 - 20 mand, svarer det til et sted mellem 1000 - 2000 søfolk.

Flere af de store containerrederier har omdirigeret containerskibe fra Østersøen til andre områder. Det sker som følge af sanktionerne mod Rusland, og den dermed faldne mængde af gods til St. Petersborg.

Tidsskrift for Søvæsen
47552

IDET DEN BINDER KRIGERNE OMFAVNER DEN VIDENSKABERNE